2023/2605

23.11.2023

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2023/2605

ze dne 22. listopadu 2023

o změně prováděcího nařízení (EU) 2022/926, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie na základě částečného prozatímního přezkumu podle čl. 11 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]) (dále jen „původní nařízení“), a zejména na čl. 11 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. **Platná opatření**

(1) Prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/388 ([2]) uložila Evropská komise (dále jen „Komise“) konečné antidumpingové clo na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie ([3]) (dále jen „původní opatření“). Na šetření, které vedlo k uložení tohoto antidumpingového cla, se zde dále odkazuje jako na „původní antidumpingové šetření“.

(2) Prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/387 ([4]) Komise uložila konečné vyrovnávací clo na dovoz téhož výrobku pocházejícího z Indie. Na šetření, které vedlo k uložení tohoto vyrovnávacího cla, se zde dále odkazuje jako na „původní antisubvenční šetření“.

(3) Prováděcími nařízeními Komise (EU) 2022/926 ([5]) a (EU) 2022/927 ([6]) Komise na základě přezkumu před pozbytím platnosti zachovala konečné antidumpingové clo a konečné vyrovnávací clo na dalších pět let.

(4) V původním nařízení bylo dumpingové rozpětí pro společnost Electrosteel Castings Ltd (dále jen „ECL“ nebo „žadatel“ nebo „společnost“) stanoveno na 4,1 %. V samostatném původním antisubvenčním šetření týkajícím se téhož výrobku ze stejné dotčené země činilo vyrovnávací clo stanovené pro ECL 9 %, z čehož 6,04 % vycházelo ze subvencí závislých na vývozu.

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/388 ze dne 17. března 2016 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie (Úř. věst. L 73, 18.3.2016, s. 53).
([3]) Původní nařízení bylo změněno prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/1369 ze dne 11. srpna 2016, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2016/388 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie (Úř. věst. L 217, 12.8.2016, s. 4).
([4]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/387 ze dne 17. března 2016 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie (Úř. věst. L 73, 18.3.2016, s. 1).
([5]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/926 ze dne 15. června 2022, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 (Úř. věst. L 161, 16.6.2022, s. 1).
([6]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/927 ze dne 15. června 2022, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle článku 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 (Úř. věst. L 161, 16.6.2022, s. 28).

(5) V souladu se základním antidumpingovým nařízením a nařízením Komise (EU) 2016/1037 ([7]) (dále jen „základní antisubvenční nařízení“) Komise zohlednila skutečnost, že tři z prošetřovaných subvenčních režimů byly vývozní subvence, které účinně snižovaly vývozní ceny, a tudíž odpovídajícím způsobem zvyšovaly dumpingové rozpětí.

(6) Komise proto snížila dumpingové rozpětí o výši subvence zjištěné u těchto vývozních režimů v rámci původního antisubvenčního šetření. Na základě této metody bylo konečné antidumpingové clo pro žadatele sníženo na 0 %.

1.2. **Žádost o částečný prozatímní přezkum**

(7) Dne 22. září 2022 Komise oznámením v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámila zahájení částečného prozatímního přezkumu (dále jen „oznámení o zahájení přezkumu“) antidumpingových opatření vztahujících se na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie podle čl. 11 odst. 3 základního antidumpingového nařízení ([8]).

(8) Přezkum omezený na posouzení dumpingu u vyvážejícího výrobce ECL byl zahájen na žádost žadatele. Žádost byla podána na základě fúze, k níž došlo mezi žadatelem a jeho společností ve spojení Srikalahasthi Pipes Ltd (dále jen „SPL“) a o které rozhodla správní rada v říjnu 2020.

(9) Fúze společností ECL a SPL vedla k tomu, že stávající antidumpingové opatření již pravděpodobně nebylo nutné nebo dostatečné k vyrovnání účinku dumpingu, který působí újmu, ve smyslu čl. 11 odst. 3 základního antidumpingového nařízení. Důvodem bylo to, že dumpingové rozpětí vypočtené v původním antidumpingovém šetření nezahrnovalo domácí prodej společnosti SPL. Právní dokumentace týkající se fúze navíc předpokládala synergické účinky, které by mohly mít vliv na strukturu nákladů, a tudíž i na dumpingové rozpětí žadatele.

(10) Komise měla za to, že žádost obsahovala dostatečné důkazy o tom, že okolnosti, na jejichž základě byla stávající opatření uložena, se změnily a že tyto změny jsou trvalé povahy.

1.3. **Období přezkumného šetření**

(11) Šetření úrovně dumpingu se týkalo období od 1. dubna 2021 do 31. března 2022 (dále jen „období přezkumného šetření“).

1.4. **Zúčastněné strany, dotazník a inspekce na místě**

(12) Komise o částečném prozatímním přezkumu oficiálně informovala žadatele, orgány vyvážející země, ostatní známé vyvážející výrobce a výrobní odvětví Unie. Zúčastněné strany měly možnost písemně předložit svá stanoviska a požádat o slyšení ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení přezkumu. Výrobce v Unii, společnost Saint-Gobain PAM Canalisations (dále jen „SG PAM“), předložil po zahájení přezkumu připomínky (viz oddíl 1.8).

(13) Za účelem získání informací nezbytných pro šetření Komise zaslala žadateli dotazník, který žadatel ve stanovené lhůtě vyplnil. Komise si opatřila a ověřila veškeré informace, které považovala za nezbytné pro zjištění úrovně dumpingu. Podle článku 16 základního antidumpingového nařízení provedla Komise inspekci na místě v prostorách žadatele. Komise rovněž uspořádala videokonference se společnostmi ve spojení, aby ověřila informace, které předložily.

([7]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 55).

([8]) Úř. věst. C 363, 22.9.2022, s. 9.

1.5. **Využití „dostupných údajů“**

(14) Dopisem ze dne 10. července 2023 (dále jen „dopis podle článku 18“) Komise informovala žadatele o svých pochybnostech ohledně spolehlivosti údajů společnosti. V dopise uvedla podrobnosti o tom, proč se domnívá, že společnost ECL možná poskytla nepravdivé nebo zavádějící informace. Komise také informovala žadatele, že může použít článek 18 základního antidumpingového nařízení, a o důsledcích tohoto postupu.

(15) Dopisy ze dne 24. července 2023 indická vláda a společnosti ECL a SG PAM předložily připomínky k dopisu podle článku 18 a k poskytnutí informací.

(16) Komise rovněž obdržela připomínky od evropských distributorů trubek z tvárné litiny vyráběných společností ECL na trhu Unie – společností Valdro, Fusion Pipeline Products Limited (dále jen „Fusion Pipelines Products“), CO.ME.CAR SRL, Deschacht, Idrovit SRL, Vodoskok d.d. a WAPPtech Ltd.

(17) Na žádost společnosti ECL se dne 26. července 2023 konalo slyšení.

1.6. **Poskytnutí informací**

(18) Dne 24. srpna 2023 Komise všechny zúčastněné strany informovala o základních skutečnostech a úvahách, na jejichž základě hodlá navrhnout změnu celní sazby použitelné na společnost ECL. Zúčastněné strany měly do 6. září 2023 příležitost se vyjádřit a požádat o slyšení u Komise a/nebo u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních.

(19) Komise v tomto ohledu obdržela připomínky od indické vlády, společnosti SG PAM, společnosti ECL a evropských společností Deschacht, IBECO AB, VAPPtech Environrnental Ltd (dále jen „VAPPtech“) a Vodoskok.

(20) Dne 4. září 2023 se na žádost indické vlády konalo slyšení mezi indickou vládou a útvary Komise. Na žádost společnosti ECL se dne 6. září 2023 konalo další slyšení mezi společností ECL a útvary Komise. Komise zvážila připomínky všech zúčastněných stran.

(21) Dne 3. října 2023 Komise znovu zveřejnila svá zjištění týkající se využití dostupných údajů (oddíl 3.6 níže) a vyzvala zúčastněné strany, aby se k nim vyjádřily. Zúčastněným stranám byla poskytnuta příležitost vyjádřit své stanovisko do 6. října 2023. Připomínky předložily indická vláda a společnosti ECL a SG PAM. Komise zvážila připomínky všech zúčastněných stran.

(22) Dne 16. října Komise znovu zveřejnila svá zjištění týkající se běžné hodnoty a vyzvala zúčastněné strany, aby se k nim vyjádřily. Zúčastněným stranám byla poskytnuta příležitost vyjádřit své stanovisko do 17. října 2023. Připomínky předložily indická vláda a společnost ECL. Komise zvážila připomínky všech zúčastněných stran.

1.7. **Stažení žádosti o přezkum**

(23) Dopisem ze dne 28. srpna 2023 společnost ECL informovala Komisi, že si přeje stáhnout svou žádost o částečný prozatímní přezkum. Společnost ECL zopakovala argumenty, které uvedla ve svých připomínkách k obecnému informačnímu dokumentu, že by šetření mělo být zastaveno.

(24) Společnost ECL odkázala na zjištění Komise v informačnímu dokumentu o použití „dostupných údajů“. Konstatovala, že poskytla významné důkazy, aby Komisi přesvědčila o správnosti svých údajů, a zejména o hmotnosti kovu každé trubky v období přezkumného šetření, a že nemohla poskytnout další důkazy, protože trubky již byly prodány. Společnost ECL dále tvrdila, že metoda zaznamenávání údajů (o hmotnosti kovu) byla použita ve všech jejích účetních záznamech a jejím systému SAP ([9]). Zavázala se, že v budoucnu budou přijata vhodná opatření ke kontrole a řádnému zaznamenávání hmotnosti kovu každé vyrobené trubky. Společnost ECL proto usoudila, že přezkum je neoprávněný a měl by být zastaven.

([9]) Účetní systém používaný žadatelem.

(25) S odkazem na své závěry podrobně popsané v oddíle 3.2 níže týkající se toho, proč dospěla k názoru, že údaje byly vykázány nesprávně, vzala Komise na vědomí závazek společnosti ECL do budoucna zaznamenávat hmotnost trubek. Domnívá se však, že takový závazek nemůže být důvodem k zastavení současného přezkumu, protože nemá žádný vliv na současná zjištění, která se týkají období v minulosti.

(26) Společnost ECL dále tvrdila, že pokud by Komise uložila zbytkové clo ve výši 12,9 %, jak je uvedeno v obecném informačním dokumentu, jež by se přidalo k 9 % vyrovnávacímu clu, které se na společnost již vztahuje, společnost ECL by nemohla pokračovat v prodeji dotčeného výrobku na trhu Unie a musela by uzavřít své dceřiné společnosti/pobočky ve Francii, Španělsku, Itálii a Německu. V důsledku toho by přibližně 60 osob přímo zaměstnaných společností ECL přišlo o práci.

(27) Společnost ECL rovněž odkázala na vyjádření různých nezávislých distributorů z Itálie, Francie, Belgie, Irska a Chorvatska, kteří tvrdili, že existuje vážný problém týkající se hospodářské soutěže na trhu Unie. Uvedla, že pokud by nemohla těmto společnostem dodávat, musely by – ve většině případů – ukončit svou činnost, což by vedlo ke ztrátě tisíců přímých a nepřímých pracovních míst v členských státech v celé Unii. Společnost ECL se domnívá, že ekonomické ztráty v různých členských státech by tak byly ještě výraznější. Kromě toho je toho názoru, že její odchod z trhu Unie by jen posílil téměř monopolní postavení společnosti SG PAM na tomto trhu na úkor širšího zájmu Unie.

1.7.1. *Připomínky distributorů*

(28) Společnosti CO.ME.CAR S.r.l., Deschacht, Vodoskok d.d. a WAPPtech požádaly Komisi o zastavení přezkumu. Společnosti zdůraznily význam přítomnosti společnosti ECL na trhu Unie a poukázaly na téměř monopolní postavení společnosti SG PAM a na to, co označily za její protisoutěžní chování.

(29) Všechny tyto společnosti rovněž uvedly, že pokud by společnost ECL opustila trh Unie, mělo by to významný hospodářský dopad na jejich činnost a na trh trubek z tvárné litiny v Unii. Společnost Deschacht například zmínila, že by to drasticky snížilo nabídku trubek z tvárné litiny v Belgii, což by mělo negativní dopad na průmysl trubek z tvárné litiny. Společnost WAPPtech uvedla, že významná část jejího ročního obratu pochází z prodeje trubek z tvárné litiny od společnosti ECL v Evropě, což zajišťuje ekonomickou stabilitu společnosti. Společnost Vodoskok dále uvedla, že podle jejího názoru by uložení navrhovaných opatření mělo významné hospodářské důsledky, ovlivnilo by dodavatelský řetězec a způsobilo by ztrátu pracovních míst.

1.7.2. *Připomínky společnosti SG PAM*

(30) Společnost SG PAM uvedla, že nesouhlasí se zastavením šetření na základě stažení žádosti o přezkum ze strany společnost ECL. Podle jejího názoru by zastavení bylo v rozporu se zájmem Unie, zejména s ohledem na nárůst levného dovozu společnosti ECL na trh Unie. Odkázala na závěry Komise o újmě způsobené výrobnímu odvětví Unie v původním případě a v posledním přezkumu před pozbytím platnosti.

(31) Společnost SG PAM rovněž připomněla, že přezkum byl zahájen na žádost společnosti ECL a že byl omezen na přehodnocení jejího dumpingového rozpětí, a proto neumožnil Komisi přehodnotit zájem Unie.

(32) Kromě toho se společnost SG PAM bránila, že nic nenaznačuje tomu, že by společnost ECL musela opustit trh Unie, pokud by se zvýšila úroveň jejích cel. Připomněla, že cílem antidumpingových opatření není zabránit dovozu, ale zajistit, aby se dováželo za spravedlivou cenu. Je toho názoru, že tvrzení o protisoutěžním jednání společnosti SG PAM jsou nepodložená a že jejich cílem je pouze poškodit její pověst. Kromě toho podle jejího názoru existují alternativní zdroje dodávek, jako je prodej dalších evropských producentů – společností Duktus-VonRoll a TRM – a dovoz z Turecka, Spojených arabských emirátů, Číny a Íránu a od indické společnosti Jindal.

(33) Společnost SG PAM dále tvrdila, že trh trubek z tvárné litiny souvisí s více materiály, protože trubky z tvárné litiny lze nahradit jinými typy trubek, které jsou vhodnou alternativou. Odkázala na závěry vnitrostátních orgánů a Komise v rámci různých analýz týkajících se hospodářské soutěže na tomto trhu. Společnost SG PAM rovněž poukázala na to, že v některých členských státech je podíl společnosti ECL na trhu významný a že podle jejích vlastních tvrzení má společnost ECL ve Francii podíl na trhu 30 % a ve Španělsku 50 %. Společnost ECL proto měla podle jejího názoru značnou tržní sílu.

(34) Společnost SG PAM odkázala na vyjádření jednotlivých distributorů. Domnívá se, že podíl obchodních činností distributorů v oblasti trubek z tvárné litiny pro dopravu vody byl nízký, v průměru mezi 3–10 %, nikoliv více než 20 %. Proto se domnívá, že i kdyby tito distributoři nemohli odebírat zboží od společnosti ECL, nemělo by to pro ně katastrofální dopad. Společnost SG PAM rovněž shledala, že nic nenasvědčuje tomu, že by jejich situace byla pro trh trubek z tvárné litiny reprezentativní.

(35) Kromě toho společnost SG PAM po poskytnutí informací uvedla, že podle jejího názoru nemají případné závazky společnosti ECL do budoucna vliv na závěry současného šetření a že zastavení šetření by bylo v rozporu se zásadou řádné správy, neboť šetření trvalo více než rok a zahrnovalo ověřování na místě i na dálku. Vyjádřila rovněž názor, že šetření nelze zastavit s ohledem na zjištění Komise o nepravdivých a zavádějících informacích poskytnutých společností ECL.

1.7.3. *Posouzení žádosti o stažení Komisí*

(36) Komise na úvod poznamenala, že znění čl. 9 odst. 1 základního antidumpingového nařízení, které se týká stažení podnětu, používá sloveso „může“, a proto Komise nemá povinnost řízení zastavit, ale má pouze možnost tak učinit, ledaže by takové zastavení nebylo v zájmu Unie. Jinými slovy, Komise je povinna zkoumat, zda zastavení není v zájmu Unie, pouze pokud o takovém zastavení uvažuje. V tomto případě se Komise nedomnívá, že pro zastavení šetření existují důvody.

(37) Komise připomněla, že přezkum byl zahájen na základě skutečnosti, že došlo k fúzi společnosti ECL s její společností ve spojení. Fúze, jak je podrobně uvedeno v oddíle 3.1 níže, představovala změnu okolností trvalé povahy, která v souladu s čl. 11 odst. 3 základního antidumpingového nařízení vyžadovala nový výpočet dumpingového rozpětí stanoveného v původním šetření.

(38) Kromě toho je Komise toho názoru, že vzhledem k potřebě odstranit účinky narušující obchod a obnovit účinnou hospodářskou soutěž je třeba stanovit přiměřené dumpingové rozpětí, zejména v této situaci, kdy byly poskytnuty zavádějící informace.

(39) Komise proto dospěla k závěru, že zastavení přezkumu, a tedy nezohlednění zjištění tohoto šetření, není v tomto případě vhodné, a rozhodla se v šetření pokračovat.

1.8. **Připomínky k zahájení přezkumu**

(40) Po zahájení přezkumu výrobce v Unii, společnost SG PAM, uvedl, že byl v posledních deseti letech negativně ovlivněn nekalými praktikami a zvýšenou úrovní dumpingu společnosti ECL.

(41) Společnost SG PAM rovněž uvedla, že žádost neobsahovala žádné informace, které by dokládaly údajné snížení dumpingu nebo souvislost mezi fúzí a změnou úrovně dumpingu. Tvrdila, že vztah mezi společnostmi ECL a SPL byl zohledněn již v původním šetření a že údaje obou společností byly použity pro stanovení dumpingového rozpětí společnosti ECL. Rovněž se domnívala, že přezkum by s největší pravděpodobností vedl ke zvýšení dumpingového rozpětí.

(42) V reakci na to společnost ECL uvedla, že argumenty společnosti SG PAM nejsou podloženy fakty. Podle jejího názoru se podíl společnosti SG PAM na trhu od původního šetření zvýšil, zatímco celkový objem prodeje společnosti ECL na trhu Unie klesl. Společnost ECL rovněž tvrdila, že její prodejní ceny se zároveň zvýšily nad úroveň opatření uložených na její vývoz do Unie. Podle jejího názoru finanční výsledky, nové investice a zvýšená úroveň prodeje prokázaly vynikající výkonnost společnosti SG PAM.

(43) Kromě toho společnost ECL poukázala na to, že předchozí prozatímní přezkum proti společnosti ECL na žádost SG PAM byl ukončen poté, co společnost SG PAM žádost stáhla. To podle společnosti ECL znamená, že SG PAM byla toho názoru, že dumping společnosti ECL se snížil. Podle názoru ECL měla společnost SG PAM prospěch z příliš vysokých antidumpingových a vyrovnávacích opatření vůči indickým vyvážejícím výrobcům výrobku, který je předmětem přezkumu. Společnost ECL rovněž tvrdila, že rozhodnutí zahájit současný prozatímní přezkum nebylo založeno na jejím vlastním posouzení, ale na posouzení Komise, že fúze ovlivnila strukturu nákladů společnosti.

(44) V souvislosti s těmito tvrzeními Komise uvedla, že účelem přezkumu je stanovit novou úroveň dumpingu společnosti ECL s ohledem na změněné okolnosti. Komise rovněž objasnila, že v původních výpočtech dumpingu nebyly použity údaje společnosti ve spojení SPL. Kromě toho skutečnost, že údaje společnosti SPL nebyly použity v původním antidumpingovém šetření, nebyla jediným faktorem, který bylo třeba při zahájení přezkumu zvážit. Podle názoru Komise byla zohledněna i skutečnost, že fúze měla synergické účinky, které snížily určité náklady, jež měly vliv na provoz a náklady společnosti. Přezkum byl proto oprávněný a uvedené tvrzení bylo zamítnuto.

(45) Společnost SG PAM rovněž tvrdila, že žádost nesplňuje normy pro zacházení s informacemi, které nejsou důvěrné, a že žadatel neposkytl dostatečně podrobné shrnutí, které nemá důvěrnou povahu a které by umožňovalo přiměřené pochopení podstaty důvěrně sdělených informací, aby byly splněny požadavky stanovené v článku 19 základního antidumpingového nařízení.

(46) Komise poznamenala, že celá žádost je nedůvěrné povahy. Dále konstatovala, že společnost SG PAM konkrétně nespecifikovala, jaké informace v přístupné dokumentaci podle jejího názoru chybí. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(47) Společnost SG PAM dále uvedla, že Komise by měla prodloužit období přezkumného šetření, aby zohlednila údajnou změnu okolností. Fúze společnosti ECL s její společností ve spojení SPL nabyla účinnosti dne 1. ledna 2022. Komise však zvolila období přezkumného šetření od 1. dubna 2021 do 31. března 2022, aby bylo v souladu s tradičním vykazovaným účetním obdobím v Indii. Podle společnosti SG PAM to znamená, že tři čtvrtletí období přezkumného šetření (duben 2021 až prosinec 2021) pokrývala období před údajnou změnou okolností a údaje za tři předchozí čtvrtletí by v žádném případě nebyly reprezentativní pro jakoukoli změnu v důsledku fúze.

(48) Pokud jde o tvrzení o nepřiměřenosti období přezkumného šetření, Komise objasnila, že bylo zjištěno, že z provozního, administrativního a účetního hlediska nabyla fúze účinnosti, a to se zpětnou působností ([10]), od 1. října 2020. Komise proto mohla posoudit dopad fúze během celého období přezkumného šetření. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(49) Podle společnosti SG PAM by Komise měla rovněž ověřit rozdíly ve vlastnostech trub a trubek prodávaných v Indii a v Unii. Tyto rozdíly se podle ní týkaly především tlakových a tloušťkových tříd, hmotnosti, délky a povlaku. Kromě toho společnost SG PAM poukázala na to, že společnost ECL prodává trubky, které jsou těžší, a že tytéž trubky mohou mít v Indii jiné použití než v Unii. Uvedla příklad trubky třídy „K9“ ([11]), která se podle ní v Indii běžně používá pro vodárenské účely, zatímco v Unii se ke stejnému účelu používají trubky třídy „K7“. Podle názoru společnosti SG PAM mohou tyto rozdíly odůvodňovat úpravy, jež umožní spravedlivé srovnání výrobků prodávaných na indickém domácím trhu a na trhu Unie. Společnost ECL nesouhlasila a poskytla podrobnosti o technických vlastnostech svých výrobků a údajných rozdílech.

(50) V praxi Komise se dumpingové rozpětí vypočítává porovnáním běžné hodnoty daného typu výrobku s vývozní cenou podobného typu výrobku. Rozdíly, na které poukázala společnost SG PAM, byly tedy zohledněny, protože různé tlakové třídy byly považovány za různé typy výrobků. Komise měla za to, že obavy společnosti SG PAM byly plně vyřešeny.

([10]) Viz poznámka 61 na straně 271 výroční zprávy společnosti ECL za účetní období 2020/2021.

([11]) „K“ označuje tlakovou třídu založenou na indických vnitrostátních normách platných pro výrobek, který je předmětem přezkumu, přičemž čím vyšší číslo, tím vyššímu tlaku výrobek odolává.

(51) Společnost SG PAM rovněž tvrdila, že nová organizace podnikové skupiny společnosti ECL vytváří významné příležitosti pro křížovou kompenzaci, interní prodeje za netržní hodnoty, nevykazované služby a/nebo jiné položky, které mohou významně ovlivnit posouzení nákladů a srovnání prodeje společnosti na domácím trhu a v EU. Proto by podle jejího názoru měla Komise věnovat těmto aspektům pozornost při posuzování transakcí mezi subjekty ve spojení. Za tímto účelem společnost SG PAM poskytla souhrnný popis podnikové struktury skupiny ECL Group, jakož i faktory, které by podle jejího názoru měla Komise při výpočtu dumpingu zohlednit. SG PAM odkazovala na dodávky koksu vyráběného v jedné z továren společnosti ECL v Haldii a na dovoz uhlí z Austrálie, na němž se mohly podílet některé strany ve spojení se společnosti ECL. Totéž platilo podle SG PAM pro trh Unie, kde společnost ECL prodává prostřednictvím několika stran ve spojení. Společnost SG PAM odkazovala na slevy uvedené ve výročních zprávách dvou stran ve spojení, společností Electrosteel Trading S.A. a Electrosteel Europe S.A., na prémie na konci roku, prodeje za „nulovou hodnotu" a další tržní praktiky. Společnost SG PAM rovněž poukázala na možné transakce, které jsou uvedeny v ročních účetních závěrkách subjektů ECL mezi ECL a společnostmi Electrosteel Algeria SPA, Electrosteel Castings Gulf FZE (SAE), Electrosteel Bahrain Holding WLL (Bahrajn) a Electrosteel Doha for Trading LLC (Katar), které by měla Komise prověřit, aby ověřila možné zapojení těchto subjektů do prodeje dotčeného výrobku na trhu Unie.

(52) Komise tyto prvky při posuzování zvážila a přezkoumala strukturu podnikové skupiny a organizaci stran ve spojení v rozsahu, v němž je tento vztah relevantní pro stanovení nového dumpingového rozpětí pro společnost ECL. Za tímto účelem zvážila skutečnost, že výrobek, který je předmětem přezkumu, je na trhu Unie prodáván prostřednictvím stran ve spojení.

(53) Společnost SG PAM tvrdila, že vzhledem k tomu, že trh se železnou rudou byl v Indii narušen a tato narušení byla uvedena v původním nařízení o uložení vyrovnávacího cla vyvážejícím výrobcům v Indii, měla by Komise při výpočtu běžné hodnoty na základě čl. 2 odst. 5 základního antidumpingového nařízení upravit náklady.

(54) Stejné tvrzení uvedlo výrobní odvětví Unie v původním šetření. Komise byla v té době toho názoru, že toto narušení je zkoumáno a řešeno v rámci samostatného antisubvenčního šetření a že není třeba se tímto narušením dále zabývat, neboť by to znamenalo dvojí započítání účinků subvence. Komise toto stanovisko nadále zastává.

2. VÝROBEK, KTERÝ JE PŘEDMĚTEM PŘEZKUMU, DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

2.1. **Výrobek, který je předmětem přezkumu**

(55) Výrobkem, který je předmětem tohoto přezkumu, jsou trouby a trubky z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) (dále jen „trubky z tvárné litiny"), s výjimkou trub a trubek z tvárné litiny bez vnitřního a vnějšího povlaku („holé trubky") (dále jen „výrobek, který je předmětem přezkumu").

2.2. **Dotčený výrobek**

(56) Výrobkem dotčeným tímto šetřením je výrobek, který je předmětem přezkumu, pocházející z Indie, v současnosti kódů KN ex 7303 00 10 a ex 7303 00 90 (kódy TARIC 7303 00 10 10, 7303 00 90 10). Kódy KN a TARIC se uvádějí pouze pro informaci, aniž je dotčena následná změna sazebního zařazení.

2.3. **Obdobný výrobek**

(57) Jak bylo zjištěno v původním šetření, tento prozatímní přezkum potvrdil, že následující výrobky mají stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti a stejná základní použití:

— dotčený výrobek při vývozu do Unie,

— výrobek, který je předmětem přezkumu, vyráběný a prodávaný na domácím trhu v Indii, a

— výrobek, který je předmětem přezkumu, vyráběný a prodávaný v Unii výrobním odvětvím Unie.

(58) Tyto výrobky se proto považují za obdobné výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního antidumpingového nařízení.

3. ZJIŠTĚNÍ

(59) V souladu s čl. 11 odst. 3 základního antidumpingového nařízení Komise zkoumala, zda se okolnosti, na jejichž základě bylo stanoveno stávající dumpingové rozpětí, změnily a zda je tato změna trvalé povahy.

3.1. **Významná a trvalá změna okolností**

(60) Šetření potvrdilo, že na základě schválení plánu fúze společnosti SPL se společností ECL příslušnými orgány v Indii dne 31. prosince 2021 se společnost SPL oficiálně sloučila se společností ECL. Společnost SPL se stala součástí společnosti ECL, a proto obě společnosti od 1. ledna 2022 fungují jako jeden subjekt. Od tohoto data přestala společnost SPL existovat. Akcie společností ECL a SPL byly sloučeny a přiděleny dne 20. ledna 2022 a proces přidělování byl dokončen v dubnu 2022. K fúzi však došlo se zpětnou působností od 1. října 2020, jak je vysvětleno ve (48) bodě odůvodnění.

(61) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že podle čl. 11 odst. 3 základního antidumpingového nařízení se změnil základ, na němž byla uložena stávající opatření, a tyto změny odůvodňují přezkum dumpingového rozpětí žadatele.

(62) Po poskytnutí informací společnost ECL tvrdila, že Komise neprovedla posouzení synergických účinků fúze, a že by proto mělo být šetření zastaveno.

(63) Komise s tímto předpokladem nesouhlasila, protože, jak je uvedeno v oddíle 1.7 a sděleno zúčastněným stranám, dospěla k závěru, že fúze měla synergické účinky, které zmírnily určité náklady, jež měly vliv na provoz a náklady společnosti. Závěr o potřebě částečného prozatímního přezkumu byl rovněž zopakován ve 113. bodě odůvodnění obecného informačního dokumentu ze dne 24. srpna 2023.

(64) Po poskytnutí informací indická vláda zopakovala argumenty společnosti ECL a hájila její stanovisko, že prozatímní přezkum není nutný. Ačkoli indická vláda souhlasila s tím, že je ustálenou praxí Komise provádět v případě fúzí částečný prozatímní přezkum, vyjádřila názor, že případ společnosti ECL je odlišný, protože jak společnost ECL, tak společnost SPL byly součástí původního šetření a protože rozhodnutí nepoužít údaje společnosti SPL v původním antidumpingovém šetření bylo rozhodnutím Komise. Proto podle jejího názoru není třeba je znovu vyšetřovat. Kromě toho to byla podle jejího názoru Komise, kdo oficiálně požádal společnost ECL o předložení žádosti o prozatímní přezkum.

(65) Pro stanovení nákladů subjektu vzniklého fúzí byla Komise povinna použít, pokud údaje společnosti ECL nebyly odmítnuty, konsolidované náklady subjektů vzniklých fúzí a konsolidované režijní, správní a prodejní náklady.

(66) Komise rovněž uvedla, že není důležité, zda by společnost ECL podala žádost z vlastního podnětu, nebo zda jí to doporučila Komise, protože Komise na základě čl. 11 odst. 3 dospěla k závěru, že fúze představuje „změnu okolností trvalé povahy“, která vyžaduje stanovení nového dumpingového rozpětí (viz oddíl 3.1). Komise proto toto tvrzení zamítla.

(67) Indická vláda rovněž namítala, že žádost o prozatímní přezkum byla podána jak v souvislosti s vyrovnávacími, tak s antidumpingovými opatřeními a že je nespravedlivé, že Komise provedla pouze antidumpingový přezkum, protože některé režimy subvencí již nebyly v platnosti.

(68) Komise připomněla, že společnost ECL podala pouze žádost o přezkum antidumpingových opatření. Toto tvrzení bylo tedy neoprávněné.

3.2. **Spolupráce a využití „dostupných údajů“**

(69) V původním šetření bylo dumpingové rozpětí společnosti ECL (a dalších spolupracujících vyvážejících výrobců) stanoveno na základě čisté hmotnosti kovu v dotčeném výrobku. To znamená, že bylo stanoveno na základě hmotnosti trubky bez cementového nátěru, a nikoliv na základě její celkové hmotnosti. Společnost ECL proto založila svou odpověď na antidumpingový dotazník pouze na čisté hmotnosti kovu.

3.2.1. *Význam vykazované čisté hmotnosti kovu pro dumpingové rozpětí*

(70) Výrobkem, který je předmětem přezkumu, je ocelová trubka s vnitřní cementovou vrstvou, která zabraňuje korozi trubky. Ocelová trubka má navíc na vnější straně velmi tenkou, několikamilimetrovou ochrannou vrstvu, běžně označovanou jako „povlak“. Hmotnost trubky s cementovým nátěrem je definována jako hmotnost cementového nátěru.

(71) Výrobky prodávané na indickém domácím trhu mají jiný povlak ([12]) než výrobky vyvážené do Unie. To má za následek, že pro účely výpočtu dumpingového rozpětí nejsou typy výrobků srovnatelné. Navzdory skutečnosti, že povlak nemá významný vliv na výrobní náklady ani na cenu, musela být běžná hodnota z důvodu nedostatečné shody početně zjištěna na základě výrobních nákladů. K určení běžné hodnoty bylo třeba pro každý typ výrobku vynásobit celkovou hmotnost konkrétní trubky prodávané do Unie průměrnými výrobními náklady na kilogram daného typu výrobku.

(72) Celková hmotnost trubky zahrnuje hmotnost kovu, cementu a povlaku. U většiny typů vyvážených do Unie a podle nominálních (teoretických) standardů ([13]) představuje průměrná hmotnost kovu v trubce přibližně 85 %, zatímco hmotnost cementu představuje v průměru 15 % celkové hmotnosti trubky ([14]). Hmotnost povlaku se pohybuje mezi 0,3 a 1 % celkové hmotnosti trubky. Kov tvoří hlavní část nákladů, a proto náklady na něj určují prodejní cenu konečné trubky.

(73) Pouze kovová část trubky se vynásobí průměrnými výrobními náklady. Hmotnost kovu a jeho podíl na hmotnosti trubky má proto přímý vliv na výpočet běžné hodnoty, a tím přímo ovlivňuje dumpingové rozpětí. Podhodnocení hmotnosti kovu automaticky vede k nižší početně zjištěné běžné hodnotě, a tudíž k nižšímu dumpingovému rozpětí ([15]). Podobně podhodnocování hmotnosti kovu při prodeji do Unie vede k vyšší průměrné vývozní ceně ([16]). Přesnost vykázané hmotnosti kovu proto hraje zásadní roli při stanovení dumpingového rozpětí. Jinými slovy, správnost vykazované hmotnosti kovu je nezbytná pro výpočet přesného dumpingového rozpětí. Kromě toho ovlivňuje také přesnost stanovené běžné hodnoty i stanovené vývozní ceny.

3.2.2. *Hmotnost kovu vykázaná společností ECL v současném šetření*

(74) Podle informací poskytnutých společností ECL během inspekce na místě nebyly trubky vyráběné společností systematicky jednotlivě váženy. Místo toho byl celý kontejner nebo nákladní automobil plně naložený trubkami před opuštěním areálu společnosti ECL zvážen na mostových vahách. Tento kontejner/nákladní automobil obsahoval řadu trubek různých průměrů s cementovým nátěrem a povlakem a mohl obsahovat další výrobky, jako jsou těsnění, maziva, příslušenství nebo jiné, a obsahoval rovněž kousky dřeva nebo jiný obalový materiál. Společnost ECL tvrdila, že čistá hmotnost kovu v trubkách, které byly vyrobeny, byla v účetním systému zaznamenána na základě vážení vzorku trubek každého typu výrobku z každé objednávky. Podle společnosti ECL byla hmotnost kovu ve vzorcích trubek následně zaznamenána v jejím systému SAP a byla průběžně upravována podle výsledků jednotlivých zkoušek vzorků. Společnost ECL tvrdila, že tyto údaje, které uvedla ve své odpovědi na dotazník a které byly následně použity pro účely výpočtu dumpingu, tedy odrážejí skutečnou hmotnost kovu v trubkách.

([12]) Typ povlaku závisí na korozivitě půdy. Nejběžnějšími typy jsou kovová slitina zinku nebo kovová slitina zinku a hliníku. Tloušťka povlaku na indickém domácím trhu se pohybovala mezi 130 a 200 g/m², zatímco na vývoz do Unie se pohybovala mezi 200 a 400 g/m².

([13]) Nominální hmotnost je standardní teoretická hmotnost trubky vypočtená na základě jejích rozměrů a podílu cementu a kovu.

([14]) V závislosti na průměru trubky se podíl obsažené oceli pohybuje mezi 80 a 90 % celkové hmotnosti trubky, zatímco podíl cementu se pohybuje mezi 10 a 20 % celkové hmotnosti trubky.

([15]) Například při výpočtu průměrných nákladů na základě obsahu kovu znamená rozdíl 10 % podílu kovu v prodávané trubce rozdíl 12,5 % běžné hodnoty.

([16]) ezměme si například trubku prodávanou za 100 EUR. Různé průměrné vývozní ceny se odvíjejí od toho, jaké množství kovu použijeme jako jmenovatel. Pokud hodnotu 100 EUR vydělíme 50 kg, dostaneme 2 EUR/kg. Při obsahu kovu 60 kg je průměrná vývozní cena 1,81 EUR/kg.

(75) Aby Komise ověřila správnost čisté hmotnosti kovu zadané společností ECL do systému SAP, požádala společnost o poskytnutí dodatečných informací o (celkové) „hrubé hmotnosti“ trubek (včetně cementového nátěru a povlaku) a údajů o výrobě a prodeji vyjádřených v metrech.

(76) Hrubá hmotnost, pro domácí prodej nazývaná „Kanta“, je hmotnost trubek včetně cementového nátěru a povlaku. Společnost vedla záznamy o hrubé hmotnosti naloženého nákladního vozidla nebo kontejneru na mostových vahách, která zahrnovala i obaly. Vyžádáním těchto dodatečných informací se Komise snažila překontrolovat správnost čisté hmotnosti kovu, kterou společnost uvedla.

(77) Po porovnání dodatečných informací předložených společností ECL Komise zjistila nesrovnalosti mezi hrubou hmotností výrobku, který je předmětem šetření, prodávaného na vývozním trhu a výrobku, který je předmětem šetření, prodávaného na domácím trhu. Rozdíl se týkal zejména hmotnosti cementového nátěru ve výrobcích prodávaných na domácím trhu ve srovnání s jeho hmotností ve výrobcích prodávaných na trhu Unie.

(78) Vzhledem k absenci ([17]) údajů o hmotnosti cementového nátěru na domácím trhu provedla Komise s použitím informací poskytnutých společností ECL na základě délky trubek (v metrech) srovnání průměrné hmotnosti Kanta na metr trubek prodávaných na domácím trhu s hmotností cementového nátěru trubek prodávaných na vývoz. Bylo zjištěno, že vykazovaná hrubá hmotnost trubek na metr byla u prodeje na vývoz v průměru o více než [5–15 %] vyšší ve srovnání s domácím prodejem ([18]). Vzhledem k tomu, že vykazované údaje o domácím trhu zahrnovaly i obaly, zatímco v případě prodeje do Unie nebyly obaly do vykazované hmotnosti zahrnuty, dospěla Komise k závěru, že skutečný rozdíl by byl ještě vyšší.

(79) Aby bylo srovnání co nejpřesnější, zúžila je Komise na téměř shodné typy výrobků prodávaných jak na indickém domácím trhu, tak na trhu Unie. Při porovnávání téměř shodných typů výrobků ([19]) (lišících se pouze vnějším povlakem) Komise zjistila, že vykazovaná čistá hmotnost kovu byla shodná, zatímco hmotnost cementového nátěru byla u vývozního prodeje vždy výrazně vyšší. Komise zjistila, že celková (hrubá) hmotnost trubky byla při vývozu v průměru o [5–15 %] vyšší. U některých typů výrobků činil rozdíl až [5–15 %]. To znamenalo, že hmotnost jednoho metru trubky byla při prodeji na vývoz v průměru o [10–20 %] vyšší ve srovnání s téměř shodnou trubkou prodávanou na domácím trhu. Komise rovněž zjistila, že tyto rozdíly se vždy projevovaly jedním směrem – podhodnocením hmotnosti vyváženého výrobku. Toto podhodnocení, jak je vysvětleno v (72) bodě odůvodnění, mělo za následek snížení dumpingového rozpětí společnosti ECL.

(80) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem považovala Komise tyto nesrovnalosti za důkaz nesprávného vykazování informací o hmotnosti týkajících se prodeje. Jak je uvedeno výše ve 40. bodě odůvodnění, správné uvádění informací o hmotnosti je rozhodující pro dosažení přesného dumpingového rozpětí. Konkrétně může nesprávné vykazování informací o hmotnosti vést ke snížení skutečného dumpingového rozpětí. V této souvislosti Komise dne 29. června 2023 požádala společnost ECL, aby tyto nesrovnalosti vysvětlila.

(81) Společnost ECL odpověděla, že srovnání prodeje na vývoz a domácího prodeje bylo ovlivněno rozdíly ve skladbě výrobků prodávaných na obou trzích a že rozdíly zjištěné u trubek o průměru do 300 mm byly způsobeny rozdílnými normami týkajícími se tloušťky cementového nátěru platnými na unijním trhu a na indickém domácím trhu. Podle názoru žadatele existovaly určité rozdíly také z důvodu různých typů povlaků používaných na domácím a vývozním trhu a rozdílů v přepravních obalech.

(82) Komise měla za to, že ačkoli některé rozdíly mohou být skutečně ovlivněny odlišnou skladbou výrobků, rozsah rozdílů zjištěných při porovnávání téměř shodných typů výrobků ([20]) nelze dostatečně vysvětlit důvody, které uvedla společnost ECL.

([17]) Hmotnost cementového nátěru pro domácí prodej poskytla společnost ECL po analýze rozdílů v hmotnosti, kterou provedla Komise.
([18]) Rozdíl v % je vyjádřen podílem čisté hmotnosti kovu.
([19]) Pokud jde o téměř shodné typy výrobků, Komise tím rozumí trubky se stejným vnějším/vnitřním průměrem a vyrobené podle stejné normy. Jediný rozdíl se týkal povlaku.
([20]) Až na povlak byly trubky shodné.

(83) Kromě toho Komise během inspekce na místě zjistila, že u trubek stejného průměru je tloušťka cementového nátěru pro domácí a vývozní trh stejná. Také vlastní systém kódování výroby společnosti ECL používal stejné kódy výrobků pro domácí trh i trh Unie. Dále byly použity stejné výrobní linky a stejný způsob výroby. Pokud by trubky určené na vývoz měly mít jinou tloušťku cementu, musel by pro tyto výrobky existovat jiný kód výrobku, čemuž tak nebylo.

(84) Argument společnosti ECL, že na indickém trhu a na trhu Unie existují rozdílné normy pro tloušťku cementu, se navíc týkal pouze trubek o průměru do 300 mm. Komise však zjistila nesrovnalosti i u trubek o průměru větším než 300 mm, u nichž byly požadavky na tloušťku cementového nátěru v normách pro oba trhy shodné. Komise vypočítala, že na základě čisté hmotnosti kovu, jak ji uvedla společnost ECL, by musel být cementový nátěr pro některé typy výrobků na vývozním trhu dvojnásobný ve srovnání s domácím trhem.

(85) Jak potvrdila společnost ECL ve svém vlastním podání, (odlišný) typ povlaku pro vývozní trh měl minimální dopad na celkovou hmotnost trubky, neboť představoval pouze asi [0–3 %] celkové hmotnosti. Rozdíl v povlaku tedy nemohl být příčinou rozdílu v hmotnosti, který dosahuje téměř [10–20 %]. Pokud jde o přepravní obaly, Komise obdržela informace na místě, které potvrzují, že hrubá hmotnost uváděná pro domácí prodej zahrnuje obaly a další výrobky (maziva a těsnění). I kdyby se však obaly a ostatní položky vyloučily, bylo při inspekci na místě v závodě zjištěno, že podíl domácích a vývozních obalů na celkové hmotnosti se pohybuje v řádu [0–3 %], a je tedy v porovnání s celkovou hmotností trubek zanedbatelný.

(86) Komise proto dospěla k závěru, že rozdíly u trubek o průměru do 300 mm lze pouze částečně ([21]) vysvětlit argumentem, že rozdíl je způsoben rozdílnými normami, pokud jde o tloušťku cementového nátěru, platnými na trhu Unie a na indickém trhu. U trubek s větším průměrem než 300 mm nelze rozdíl odůvodnit odlišnou normou pro cementový nátěr, odlišným typem povlaku ani rozdílem v přepravním balení.

(87) Na základě informací ze spisu, které byly v rozporu s jednotlivými prvky žadatelova vysvětlení rozdílů v hmotnosti, bylo zřejmé, že jediným vysvětlením je, že žadatel ve svém účetním systému nesprávně uvedl hmotnost nebo délku dotčeného výrobku, což mělo za následek snížení jeho dumpingového rozpětí. Tím žadatel poskytl nepravdivé nebo zavádějící informace ve smyslu čl. 18 odst. 1 základního antidumpingového nařízení, čímž závažným způsobem bránil šetření.

3.3. **Připomínky indické vlády k využití dostupných údajů**

(88) Indická vláda uvedla, že šetření bylo zahájeno z podnětu Komise a že podle jejího názoru není nutné. Uvedla, že vzhledem k tomu, že neexistují žádné rozdíly, pokud jde o čistou hmotnost kovu vykazovanou na domácím trhu a na trhu Unie, měly by být údaje společnosti ECL přijaty. Poznamenala, že společnost ECL použila pro své zprávy stejnou metodiku jako v původním případě (založenou na čisté hmotnosti kovu) a že tato (stejná) metodika byla Komisí přijata ve všech předchozích šetřeních. Podle názoru indické vlády, vzhledem k tomu, že metodika nebyla změněna a společnost nezměnila způsob vykazování údajů, nelze údaje/informace poskytnuté společností ECL nezohledňovat.

(89) Indická vláda se rovněž vyjádřila ke zjištěním týkajícím se nesrovnalostí uvedených Komisí v dopise podle článku 18 mezi čistou hmotností kovu, hmotností cementového nátěru a „hmotností Kanta“. V této souvislosti uvedla, že účel a základ všech tří hmotností jsou odlišné, a proto je nelze použít pro srovnávací analýzu.

(90) Indická vláda zejména uvedla, že čistou hmotnost kovu používá výrobní odvětví pro všechny interní a zákonem stanovené evidenční účely. Výrobce dotčeného výrobku ani Komise dosud nepovažovali cementový nátěr za zásadní kritérium pro žádný účel, včetně kontrolních čísel výrobků („PCN“) ([22]). Tento přístup byl podle jejího názoru rovněž v souladu se skutečností, že ani společnost SG PAM nikdy nezařadila cement jako relevantní

([21]) U některých typů výrobků maximálně o [0–10] procentních bodů.
([22]) Alfanumerické kódy přidělené na začátku šetření každému typu dotčeného výrobku.

kritérium při uvádění vlastností výrobku a že i Komise přijala PCN, aniž ve všech dosud provedených šetřeních zahrnula cement jako samostatné kritérium. Indická vláda tvrdila, že odchýlení se od zavedené metodiky v částečném prozatímním přezkumu se nezdá být žádoucí ani odůvodněné. Proto by návrh Komise použít dostupné údaje založené na rozdílu v hmotnosti cementu byl nejen tvrdý, ale také neodůvodněný vůči společnosti ECL, která v průběhu let plně spolupracovala při všech šetřeních.

(91) Indická vláda rovněž dodala, že hmotnost Kanta zahrnuje nejen hmotnost holé trubky (čistá hmotnost kovu), ale také hmotnost cementu, vnitřního a vnějšího povlaku, obalového materiálu a dalších položek, jako je distanční kroužek, maziva atd. Jelikož hmotnost Kanta zahrnuje i hmotnost jiných položek než hmotnost dotčeného výrobku, lišila se podle jednotlivých zásilek, a proto by neměla být použita pro jakýkoli výpočet nebo analýzu.

(92) Komise nejprve uvedla, že jak je vysvětleno v (8) bodě odůvodnění, šetření bylo zahájeno na žádost žadatelů. Ačkoli tato žádost mohla být založena na neformálních jednáních s Komisí o dopadech fúze se společností SPL, nic to nemění na skutečnosti, že to byl žadatel, kdo se rozhodl požádat o přezkum.

(93) Komise dále vzala na vědomí vysvětlení různých měrných jednotek používaných výrobním odvětvím. Potvrdila, že v souladu s tím, co Komise požadovala v tomto šetření, a v souladu s metodou použitou v předchozích šetřeních, společnost ECL uvedla údaje založené na čisté hmotnosti kovu. Pro účely ověření přesnosti poskytnutých údajů založených na čisté hmotnosti kovu a při nedostatku informací o hmotnosti kovu v jednotlivých trubkách se však Komise v procesu ověřování zaměřila na zjištění přesnosti informací poskytnutých společností ECL a provedla křížovou kontrolu informací podle různých měrných jednotek, jako je hrubá hmotnost a délka v metrech. Komise rovněž zkoumala údaje vykázané pro domácí a vývozní trh. Při křížové kontrole přesnosti informací Komise zjistila nesrovnalosti, které poukazovaly na nepřesnost předložených údajů založených na čisté hmotnosti kovu. Záměrem Komise proto nebylo použít jinou metodiku než v původním antidumpingovém šetření, ale spíše ověřit, zda společnost ECL uvedla své údaje správně.

(94) Indická vláda měla rovněž za to, že vzhledem k tomu, že výrobky prodávané na domácím trhu nejsou stejné jako výrobky prodávané na trhu Unie, je ustálenou praxí Komise v takových případech početně zjistit běžnou hodnotu na základě výrobních nákladů. Indická vláda proto uvedla, že rozdíly mezi hmotností výrobků prodávaných na domácím trhu a na trhu EU nemají na toto šetření žádný vliv.

(95) Závěrem indická vláda vyjádřila názor, že návrh použít „dostupné údaje“ není opodstatněný a že Komise by měla přijmout informace poskytnuté spolupracujícím vývozcem a podle toho učinit rozhodnutí.

(96) Komise potvrdila, že v souladu s původní metodou, jelikož na trhu Unie a na vývozním trhu nejsou prodávány žádné přímo srovnatelné výrobky, hodlá běžnou hodnotu početně zjistit na základě výrobních nákladů. Jak je vysvětleno v (72) bodě odůvodnění, přesnost vykázané hmotnosti kovu hraje zásadní roli při stanovení dumpingového rozpětí. Komise proto dospěla k závěru, že přesných údajů o hmotnosti je zapotřebí také pro případ, že by měla být početně zjištěna i běžná hodnota. Proto v případě, že by údaje byly shledány nespolehlivými, nemohly by být jako takové použity k určení běžné hodnoty.

3.4. **Připomínky ECL k používání pojmu „dostupné údaje“**

(97) Ve své odpovědi na dopis podle článku 18 společnost ECL uvedla svůj názor, že použití dostupných údajů je neodůvodněné a postrádá věcný základ, jelikož vychází ze srovnání hmotností nesrovnatelných výrobků a nezohledňuje některé proměnné hodnoty. Rovněž měla za to, že výpočty Komise v dopise podle článku 18 nejsou přesné.

3.4.1.1. Údaje týkající se hmotnosti vycházely ze záznamů společnosti ECL a jejích auditovaných finančních účtů

(98) Společnost ECL tvrdila, že vykázaná hmotnost kovu je správná a že společnost ECL neposkytla žádné nepravdivé ani zavádějící údaje, včetně údajů o hmotnosti kovu. Podle jejího názoru byly všechny hmotnosti, které společnost ECL uvedla v průběhu šetření, založeny na systému SAP společnosti a/nebo byly rovněž zaznamenány na fakturách vystavených odběratelům v Unii a ve vývozních dokladech.

(99) Pokud jde o hmotnost kovu, společnost ECL tvrdila, že údaje vycházely ze systému SAP společnosti ECL a jejich přesnost ověřila Komise při inspekci na místě. Údaje vycházely z výroby a spotřeby kovů a odpovídaly výroční zprávě společnosti ECL a množství zásob kovů zaznamenaných v systému SAP, což Komise ověřila. Společnost ECL dále uvedla, že hmotnost kovu byla rovněž uvedena v přílohách seznamu nakládky pro vývozní zásilky (spolu s čistou a hrubou hmotností) a že tyto hmotnosti odpovídají hmotnostem, které ECL uvedla v odpovědi na dotazník.

(100) Společnost ECL rovněž tvrdila, že údaje ze systému SAP byly každé čtvrtletí kontrolovány externími auditory a byly porovnány s ročními účetními závěrkami společnosti, jak ověřila Komise. Faktury a vývozní doklady vystavené v minulosti (během období přezkumného šetření) zákazníkům ve spojení i zákazníkům, kteří nejsou ve spojení, byly podkladem pro celní prohlášení, přepravu zboží a další požadavky na dodržování právních předpisů a byly automaticky vytvářeny systémem SAP na základě skutečných údajů z mostových vah, které do systému v továrně zadávaly desítky zaměstnanců společnosti ECL. Podle názoru společnosti ECL tedy nelze pochybovat o pravosti a přesnosti údajů systému SAP a faktur.

(101) Společnost ECL rovněž uvedla, že různé hmotnosti, které zaznamenala a nahlásila Komisi, odpovídají údajům o vývozu do třetích zemí. Tvrdila, že čistá hmotnost kovu a hmotnost cementového nátěru různých typů výrobků při vývozu do třetích zemí jsou srovnatelné se stejnými typy výrobků při vývozu do Unie.

(102) Společnost ECL dále tvrdila, že společnost byla auditována a kontrolována orgány pro mezinárodní normy, které kontrolovaly přesnost jejích záznamů. Společnost ECL předložila zejména inspekční zprávu vydanou nezávislou inspekční společností, kterou si objednal zákazník společnosti ECL ze třetí země. Zpráva uvádí průměrné hmotnosti trubek a podle názoru společnosti ECL dokazuje, že hmotnost na metr typů výrobků prodávaných na trhu Unie je podobná nebo blízká hmotnosti cementového nátěru uváděné společností ECL, a rovněž uvádí, že tloušťka cementového nátěru se liší.

(103) Společnost ECL připomněla, že kontrolovala a zaměřovala se na hmotnost kovu, protože kov byl klíčovým faktorem ovlivňujícím náklady, a že tato hmotnost byla během výrobního procesu průběžně sledována, zatímco cementový nátěr představoval pouze asi [0–3 %] celkových nákladů. Hmotnost Kanta a hmotnost cementového nátěru byly zkontrolovány a byly relevantní především pro účely výpočtu přepravních nákladů.

(104) Společnost ECL proto tvrdila, že v závislosti na praxi společnosti může být hmotnost trubek vyjádřena na základě čisté hmotnosti kovu, nebo hmotnosti cementového nátěru, což ve svých připomínkách potvrdila i společnost SG PAM. Z nich byly odvozeny nominální hmotnosti kovu a cementového nátěru podle příslušných norem. Nominální hmotnost je hmotnost, o kterou výrobce usiluje, ale podle společnosti ECL se nejedná o neměnnou normu. Proto byly podle názoru společnosti ECL vyšší hodnoty a poměry cementu povoleny a běžně existovaly.

(105) Komise vzala na vědomí různá vysvětlení žadatele ohledně rozdílné hmotnosti a skutečnost, že údaje, které uvedl, vycházely z jeho systému SAP, že podléhal auditu externích auditorů, kteří schvalovali jeho finanční účty, a že podléhal kontrole, zda jsou jeho výrobky v souladu s různými mezinárodními normami. Komise rovněž souhlasila s tím, že může ověřit a propojit celkovou spotřebu čistého kovu vykázanou společností ECL za období přezkumného šetření se systémem SAP a s její roční účetní závěrkou.

(106) Parametry, jako je hmotnost kovu a cementu nebo délka jednotlivých trubek pro různé výrobky a trhy, a způsob jejich rozdělení mezi výrobky však byly proměnné, které do systému zadávala společnost.

(107) Za prvé, na základě informací poskytnutých společností ECL Komise zjistila, že hmotnost jednotlivých trubek nebyla systematicky zaznamenávána, což je v rozporu s tím, co společnost ECL tvrdila.

(108) Komise uvedla, že vykazovaná čistá hmotnost kovu u stejných typů výrobků se obecně blížila nominální hmotnosti, což podle názoru Komise nepodporuje tvrzení společnosti ECL, že byla upravena na základě skutečné hmotnosti. Bylo také zjištěno, že u různých objednávek byly vykázány podobné čisté hmotnosti kovu. Použití skutečné čisté hmotnosti kovu pro každou objednávku by mělo vést k jiné čisté hmotnosti kovu pro každou objednávku, čemuž tak nebylo.

(109) Skutečnost, že čistá hmotnost kovu se ve skutečnosti ne vždy rovnala nominální hmotnosti, dokládají inspekční zprávy nezávislé inspekční společnosti, které společnost ECL předložila, aby prokázala, že v tloušťce cementového nátěru existují rozdíly. Z téhož dokumentu jasně vyplývá, že u testovaných trubek čistá hmotnost kovu převyšovala nominální hmotnost o více než [0–10 %]. To podle názoru Komise dále prokázalo, že je nepravděpodobné, že by čistá hmotnost kovu uváděná společností ECL odrážela skutečnost.

(110) Za druhé, další parametry, jako například PCN Komise, byly do systému SAP zadávány společností, aby bylo možné vypracovat zprávy kdykoli, a to i mimo období šetření.

(111) Komise proto konstatovala, že ačkoli celková spotřeba kovu odpovídala ročním účetním závěrkám, některé klíčové parametry jednotlivých výrobních a prodejních transakcí, jako je hmotnost na metr, vycházely výhradně z údajů, které do systému SAP vložila společnost ECL, a že správnost těchto informací na úrovni jednotlivých transakcí nebylo možné ověřit ani křížově zkontrolovat odkazem na podklady a jiné interní nebo externí důkazy. Tyto okolnosti potvrdily zjištění, že údaje vykázané na úrovni jednotlivých transakcí nebyly správné. Komise tedy nesouhlasila s tím, že pouze skutečnost, že se celkové údaje shodují se systémem SAP, představuje rozhodující důkaz, že údaje na úrovni jednotlivých transakcí jsou automaticky správné.

(112) Komise rovněž uvedla, že podle společnosti ECL se údaje o čisté hmotnosti kovu objevovaly pouze v dokumentaci nakládek pro vývozní zásilky, zatímco pro domácí trh údajně žádné seznamy nakládky neexistovaly. Údaje tak nebylo možné ověřit na obou stranách. Kromě toho, jak Komise konstatovala, údaje o čisté hmotnosti kovu ve vývozních dokladech nemohl dopravce (ani zákazník) ověřit, protože přepravované trubky zahrnovaly cementový nátěr a povlak, zatímco přeprava byla stanovena na základě celkové (hrubé) hmotnosti. Zároveň objednávky a faktury pro zákazníka byly uváděny v metrech. Údaje o čisté hmotnosti kovu tak nemohly být ověřeny třetí stranou. Komise proto nepovažovala skutečnost, že čistá hmotnost kovu byla uvedena v přepravních dokladech, za další důkaz správnosti těchto údajů.

(113) V souladu s metodikou původního antidumpingového šetření společnost ECL zpočátku uváděla čistou hmotnost kovu pro každou svou prodejní transakci na domácím trhu a na trhu Unie. Na rozdíl od faktur pro trh Unie nebyla na fakturách za domácí prodej čistá hmotnost kovu uváděna. A protože se nevyskytovala například ani na vnitrostátních přepravních dokladech nebo seznamech nakládky, nemohla Komise správnost čisté hmotnosti kovu ověřit.

(114) Nesrovnalost byla poprvé zjištěna až poté, co Komise obdržela informace, které jí umožnily porovnat hmotnost Kanta na domácím trhu a hmotnost cementového nátěru na trhu Unie.

(115) Komise rovněž vzala na vědomí, že společnost ECL (stejně jako ostatní výrobci) obecně pečlivě sleduje hmotnost spotřebovaného kovu. Vzala také na vědomí vysvětlení týkající se čisté hmotnosti kovu, nominální hmotnosti a skutečnosti, že se nejedná o striktní normu a že jsou povoleny a běžně existují vyšší hodnoty a poměry cementu. Tato vysvětlení však podle názoru Komise neumožňují učinit závěr, že společnost ECL vykázala čistou hmotnost kovu přesně. Vysvětlení poskytnutá společností ECL se podle názoru Komise zejména nezabývala tím, proč byly výrobky u prodeje na vývoz soustavně vykazovány jako těžší ve srovnání s téměř shodnými výrobky prodávanými na domácím trhu, a už vůbec ne, proč tomu tak bylo u výrobků, pro které platila stejná norma pro tloušťku cementového nátěru.

3.4.1.2. Údajné nesrovnalosti uvedené v dopise podle článku 18

(116) Společnost ECL dále tvrdila, že výpočty v dopise podle článku 18 nejsou správné, protože výpočet rozdílu ve výši [5–15 %] nezohledňuje skladbu výrobků a rozdílné normy pro trubky platné v Unii a na domácím trhu. Srovnání by bylo správné pouze v případě, že by se na obou trzích prodávaly shodné výrobky ve stejném poměru. Podle názoru společnosti ECL rozdíl spočíval především v rozdílu mezi indickými a unijními normami pro tloušťku cementového nátěru. Tyto rozdíly nemohly být důvodem k domněnce, že údaje společnosti ECL jsou nepravdivé nebo zavádějící.

(117) Jak již Komise uvedla výše v oddíle 3.2.2, Komise vzala v úvahu skutečnost, že srovnání, které provedla na základě celkového vývozu a celkového domácího prodeje, bylo skutečně založeno na rozdílné skladbě výrobků, což mohlo ovlivnit výsledek. Toto srovnání však provedla s cílem prokázat, že existuje systematický rozdíl v hmotnosti na metr u výrobků prodávaných na vývozním trhu ve srovnání s domácím trhem, a poté je zúžila na srovnání téměř shodných typů výrobků (což potvrdilo, že rozdíl existuje i u téměř shodných typů). Komise zároveň konstatovala, že kromě obecného tvrzení, že tenčí trubky prodávané převážně na vývozním trhu údajně obsahují více cementu, společnost ECL nepředložila další důkazy o tom, proč jsou typy trubek prodávané na vývozním trhu systematicky těžší než typy trubek prodávané na domácím trhu. Vysvětlení rozdílů v normách pro cementový nátěr různých výrobků se týkalo pouze trubek malých průměrů (do 300 mm), a proto neplatilo pro všechny ostatní typy výrobků, které Komise porovnávala a u nichž byly normy, pokud jde o cementový nátěr, shodné.

(118) Kromě toho se společnost ECL domnívá, že závěr Komise, podle něhož je tloušťka cementového nátěru téměř shodných výrobků prodávaných na trhu Unie a na domácím trhu stejná, je nesprávný a že je třeba zohlednit rozdíl v tloušťce cementového nátěru. Vypočítala, že hmotnostní rozdíly mezi téměř shodnými výrobky činily [0–5 %], a nikoli [5–15 %], jak vypočítala Komise. Společnost ECL zopakovala, že tloušťka cementového nátěru je podobná pouze u průměrů nad 300 mm, ale na trubky o průměru 80 až 300 mm se to nevztahuje. Konkrétně u trubek o průměru 80 až 300 mm musela být podle normy EN 545:2006, která byla normou třídy K pro trubky vyvážené do Unie, nominální tloušťka cementového nátěru 4 mm. Naproti tomu podle normy IS 8329, která byla normou pro trubky třídy K pro indický trh, byla nominální tloušťka cementového nátěru 3 mm. Společnost ECL proto uvedla, že výpočty Komise je třeba upravit o rozdíl v cementovém nátěru u výrobků pro domácí a pro vývozní trh, přičemž u průměrů od 80 do 300 mm tento rozdíl činí [25–35 %].

(119) Společnost ECL rovněž nesouhlasila s tím, že její interní kódy výrobků odrážejí specifikace výrobků. Tvrdila, že interní kódy výrobků společnosti ECL zachycují průměr a třídu trubky a prvky, které se týkají hmotnosti kovu, nikoli však množství variant včetně norem, zinkového povlaku, cementového nátěru, barvy atd. Tyto varianty byly uvedeny v objednávce v systému SAP a v dokumentu nazvaném „uvolnění dodávky do výroby“, který sloužil jako základ pro výrobu a prodej a kde byla uvedena příslušná norma ([23]). Společnost ECL tedy nemohla na trhu Unie prodávat trubky třídy K založené na indických normách. Kromě toho byla norma uvedena v přílohách faktur za prodej v Unii, jež byly Komisi předloženy. Předpoklad/chápání Komise proto nemůže být věcně správný/správné.

(120) Společnost ECL rovněž tvrdila, že Komise měla vzít v úvahu skutečnost, že zinkový povlak je na straně vývozu těžší a že mohou existovat rozdíly mezi kalibrací mostových vah používaných pro nákladní automobily na vývoz a mostových vah používaných pro domácí prodej.

(121) Podle názoru společnosti ECL představovaly srovnatelné typy výrobků určené v dopise podle článku 18 pouze [0–5 %] vývozu v období přezkumného šetření, a Komise proto nemohla vycházet z takového srovnání. Komise tedy nemohla odmítnout všechny informace, zejména pokud strana předložila informace včas, pokud byly ověřitelné, a pokud strana jednala podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Podle společnosti ECL neposkytl nepřesný a zjevně nesprávný výpočet hmotnosti objektivní základ pro použití dostupných údajů, pokud jde o uváděnou hmotnost kovu, a neučinil veškeré údaje společnosti ECL o hmotnosti kovu nepoužitelnými ani nespolehlivými.

([23]) Podle společnosti ECL je uvolnění dodávky do výroby dokument, který stanoví objem výroby a podrobnosti, na jejichž základě se výroba uskutečňuje.

(122) Komise provedla novou analýzu nově předložených informací a argumentů předložených společností ECL.

(123) Přepočítala rozdíl hrubé hmotnosti vykázané pro domácí a vývozní trh na základě váženého průměru, jak navrhla společnost ECL. Rozdíl v hrubé hmotnosti mezi domácím a vývozním trhem zůstal stále významný ([5–15 %]). Navíc u některých typů výrobků nadále činil až [10–20 %]. Tento rozdíl žadatel nebyl schopen vysvětlit.

(124) Kromě toho, jak je uvedeno v (82) bodě odůvodnění, skutečnost, že existovaly určité typy, které musely být vyráběny s nižším cementovým nátěrem, byla podle názoru Komise v rozporu s informacemi získanými během inspekce na místě. V katalogu ECL pro domácí trh byla navíc uvedena u trubek o průměru nižším než 300 mm tloušťka trubek 3,5 mm. Společnost ECL tedy vyráběla tyto průměry podle katalogu s tloušťkou 3,5 mm, a nikoli 3 mm, jak tvrdila. Vzhledem k povolené toleranci tloušťky na obou trzích by trubky o tloušťce 3,5 mm až 4 mm splňovaly normy na obou trzích.

(125) Komise nicméně provedla nové srovnání, v němž doplnila údajný rozdíl v cementovém nátěru a rozdíl v zinkovém povlaku uvedené společností ECL. I po zohlednění těchto rozdílů zůstal rozdíl v hrubé hmotnosti mezi domácím a vývozním trhem stále významný, tj. v průměru [0–10 %], přičemž u některých typů výrobků rozdíly dosahovaly až [5–20 %]. Pokud jde o cementový nátěr, analýza ukázala, že v případě některých typů výrobků, za předpokladu, že jsou správně vykázány, by cementový nátěr pro trubky prodávané na vývoz obsahoval v průměru o [30–75 %] více cementu, přičemž rozdíly u některých typů výrobků by dosahovaly až [20–100 %].

(126) Komise dále objasnila, že téměř shodné výrobky (včetně těch, které Komise upravila o údajně tlustší nátěr) představovaly [10–30 %] prodeje do Unie, a nikoli [0–3 %], jak tvrdila společnost ECL.

(127) Jak je však vysvětleno výše ve (125) bodě odůvodnění, všechny výrobky vyvážené do Unie byly v průměru vykázány jako těžší. U výrobků, které nebyly prodávány na domácím trhu, Komise porovnala typy prodávané na vývozním trhu s nominální (teoretickou) hmotností. Také u těchto typů byl rozdíl v hmotnosti podobný jako u téměř shodných typů výrobků. Výsledek výpočtů pro výrobky, které se neprodávaly na domácím trhu, byl v souladu se srovnáním provedeným pro výrobky, které se prodávaly na domácím trhu, a ukázal nevysvětlený rozdíl v hmotnosti, který by při správném vykázání vedl k tomu, že by na straně vývozu měla trubka mnohem tlustší cementový nátěr (v průměru o [30–75 %] více cementu, s rozdíly až [100–150 %]).

3.4.1.3. Rozdíly mezi nominální a skutečnou tloušťkou na vývozním a domácím trhu

(128) Společnost ECL se rovněž vyjádřila k výpočtům Komise týkajícím se nominální tloušťky cementového nátěru a jeho hmotnosti. Uvedla, že výpočty nominálního cementového nátěru a hmotnosti obsažené v dopise podle článku 18 nejsou u některých průměrů správné i kvůli obsahu vlhkosti, který je třeba upravit. Vlhkost v cementovém nátěru zůstala, a proto zvýšila hmotnost. Při zohlednění obsahu vlhkosti by rozdíl mezi nominální hmotností cementového nátěru a hmotností cementového nátěru vykázanou společností ECL byl údajně mnohem nižší.

(129) Kromě toho společnost ECL tvrdila, že cementový nátěr u trubek vyvážených do Unie je obecně tlustší, než činí nominální tloušťka cementového nátěru, a je tlustší i u trubek určených k vývozu do jiných třetích zemí, aby se zabránilo jejich odmítnutí. Podle jejího názoru tuto skutečnost prokazují i inspekční zprávy nezávislé inspekční společnosti. Společnost ECL navíc předložila jako důkaz dopis odborníka z její společnosti ve spojení, který je rovněž zástupcem v normalizačních orgánech a který potvrzuje, že cementový nátěr je na vývozním trhu tlustší.

(130) Komise vzala na vědomí, že v prodaných trubkách může být zbytková vlhkost. To by však platilo pouze v případě zásilek, které opustí továrnu krátce po výrobě trubek. Komise konstatovala, že obsah vlhkosti se v průběhu času skutečně snižuje, ale po třech dnech je již stabilní. Společnost ECL rovněž nepředložila důkazy ani nevyčíslila, jak obsah vlhkosti ovlivnil hmotnost cementového nátěru a celkovou hmotnost trubky. Tyto závěry byly podle názoru Komise teoretické, protože společnost ECL nemohla určit přesný časový interval mezi okamžikem výroby a vývozem výrobků.

(131) Komise v této souvislosti rovněž uvedla, že při porovnání nominální (teoretické) hmotnosti cementového nátěru s jeho vykázanou hmotností v případě domácího trhu byl vážený průměrný rozdíl minimální a činil přibližně [0–3 %]. U vývozního trhu byl rozdíl mnohem vyšší. Rozdíl činil v průměru [0–10 %], v některých případech až [15–30 %]. To podle názoru Komise dále prokázalo, že údaj o hmotnosti, jak jej uvedla společnost ECL, nebyl správný.

(132) Ze zprávy nezávislé inspekční společnosti dále vyplynulo, že mohou existovat rozdíly v tloušťce (a tedy i hmotnosti) cementového nátěru. Současně však z ní vyplynulo, že podobné rozdíly existují i v případě čisté hmotnosti kovu, kterou společnost ECL soustavně vykazovala jako velmi blízkou nominální (teoretické) hmotnosti. V každém případě zpráva nevysvětlila, proč se odchylky od nominální hmotnosti objevily pouze na straně vývozního trhu a proč se na domácím trhu blížily nominální hodnotě.

(133) Pokud jde o obecné tvrzení, že trubky určené na vývoz jsou tlustší než trubky vyráběné společností ECL pro domácí trh, Komise zopakovala, že tato informace nebyla během inspekce na místě nikdy zmíněna. Naopak Komise konstatovala, že trubky o stejném průměru mají vždy podobný cementový nátěr. Podle jejího názoru dopis odborníka ze společnosti ve spojení se společností ECL rovněž nepotvrdil, že všechny trubky určené pro trh Unie musí mít obecně tlustší cementový nátěr. Dopis pouze shrnul různé normy a potvrdil, že pro průměry nižší než 300 mm norma požaduje tloušťku cementového nátěru 4 mm. V dopise bylo sice zmíněno, že podle normy EU existuje přísnější požadavek na trhliny v cementové maltě, to však podle názoru Komise neodůvodňuje, že by cementový nátěr musel být tlustší, než je stanoveno v normě EU. Rovněž nebyl předložen žádný důkaz o tom, že by umístění silnějšího cementového nátěru vedlo k menšímu počtu trhlin. Například podle brožury k výrobkům společnosti ECL je vznik trhlin bez ohledu na tloušťku nevyhnutelný. Trhliny spolu s dalšími ojedinělými trhlinami, které mohou vzniknout během přepravy, jsou přijatelné a zacelí se, když trubka přijde během používání do styku s vodou.

3.4.1.4. Právní požadavky týkající se využití dostupných údajů

(134) Společnost ECL uvedla, že využití dostupných údajů by mělo být v souladu s právní normou stanovenou v článku 18 základního antidumpingového nařízení, kterou je třeba uplatňovat s ohledem na antidumpingovou dohodu WTO (dále jen „antidumpingová dohoda“). Společnost ECL tvrdila, že využití dostupných údajů by mělo být omezeno na vyplnění mezer v potřebných informacích. Mělo by se také omezit na přiměřené nahrazení chybějících „nezbytných informací“, aby bylo možné dospět ke správnému rozhodnutí. Dostupné údaje navíc nesmí být použity sankčním způsobem a musí zohlednit veškeré podložené údaje poskytnuté účastníkem řízení, i když tyto údaje nemusí představovat úplné požadované informace.

(135) Společnost ECL uvedla, že vyšetřující orgány se musí snažit v maximální míře využít údaje, které jim strany sdělily. Podle čl. 18 odst. 3 základního antidumpingového nařízení by Komise měla přihlédnout k informacím předloženým účastníkem řízení, i když tyto informace nejsou ve všech ohledech dokonalé, pokud nedostatky neúměrně neztěžují učinění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy náležitě a včas, pokud je lze ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svých nejlepších schopností.

(136) Komise měla za to, že na základě výše uvedených argumentů nemůže považovat údaje společnosti ECL za údaje, které vedou k přiměřeně správným závěrům. Naopak, odlišné informace a nesrovnalosti v údajích ukázaly, že nebyly správně vykázány. Komise dále dospěla k závěru, že některé důkazy ukazují na to, že údaje byly předloženy tak, aby podhodnotily čistou hmotnost kovu na vývozním trhu s cílem vykázat příznivější výsledek pro žadatele. Skutečnost, že informace byly poskytnuty včas a bez prodlení, nebyla pro odčinění ostatních závažných nedostatků považována za relevantní.

3.4.1.5. Alternativní použití údajů

(137) Společnost ECL tvrdila, že pokud Komise měla pochybnosti o spolehlivosti údajů o hmotnosti kovu uvedených společností ECL (s čímž společnost ECL nesouhlasí), měla přesto použít údaje o domácím prodeji a prodeji v Unii uváděné v hmotnostech cementového nátěru (na základě vhodně upravených hmotností Kanta) nebo v metrech. Tvrdila, že údaje o hmotnostech cementového nátěru a metrech byly předloženy náležitě a včas na základě konkrétních transakcí a že byly rovněž ověřeny Komisí, a že je tedy lze použít bez zbytečných obtíží.

(138) Společnost ECL měla za to, že s Komisí plně spolupracovala podle svých nejlepších schopností. Od roku 2014 byla účastníkem několika šetření a při každém z nich poskytla veškeré informace včas a spolupracovala podle svých nejlepších schopností. Komise nikdy nezjistila problémy s údaji společnosti ECL.

(139) Pokud jde o současné šetření, společnost ECL informovala Komisi o chystané fúzi společností ECL a SPL v duchu transparentnosti a úplného zveřejnění informací, aby se vyhnula jakýmkoli nepodloženým tvrzením, že společnost ECL neposkytla úplné informace. Podle společnosti ECL však tento prozatímní přezkum nebyl nutný.

(140) Jak je vysvětleno výše v (74) až (136) bodě odůvodnění, Komise se nemohla spolehnout na informace týkající se čisté hmotnosti kovu, které vykázala společnost ECL. Důsledkem nesprávného vykazování hmotností v předložených informacích bylo, že údaje nebylo možné použít ani opravit. Komise zejména nemohla určit, které informace jsou správné, a mohou být tedy použity jako základ pro opravu nebo úpravu.

(141) Pokud jde o hrubou hmotnost kovu, z informací ([24]), jež předložila společnost ECL, vyplynulo, že hmotnost cementového nátěru pro domácí prodej přesahuje celkovou hmotnost Kanta o [0–10 %], která navíc zahrnuje i obaly. Tento rozdíl nebyl věrohodně vysvětlen, což zpochybňuje věrohodnost údajů o hrubé hmotnosti uváděných pro domácí trh.

(142) Rozdíl stanovený Komisí souvisel se dvěma parametry – čistou/hrubou hmotností kovu a délkou. Zjištěné nesrovnalosti musely být způsobeny nesprávným vykazováním přinejmenším jednoho z těchto dvou parametrů. Nesprávné vykazování hmotnosti by mohlo být způsobeno také nesprávným vykazováním délky vyvezených trubek, jelikož hmotnost se vyjadřuje v kg/m. Komise proto nemohla dospět k závěru, že společnost ECL vykázala délku správně.

(143) Komise tak dospěla k závěru, že alternativní výpočty založené na odlišných měrných jednotkách nelze provést a že tyto informace předložené po procesu ověřování navíc nelze ověřit.

(144) Kromě toho skutečnost, že společnost ECL spolupracovala od roku 2014 při několika šetřeních a že údaje společnosti ECL byly vždy přijaty, nezaručuje, že údaje předložené v tomto šetření jsou automaticky spolehlivé.

(145) V souvislosti s tvrzením, že tento částečný prozatímní přezkum nebyl nutný, Komise odkazuje na vysvětlení uvedená v oddílech 1.2 a 3.1 výše. Fúze společností ECL a SPL ovlivnila údaje o prodeji a nákladech důležité pro výpočet dumpingového rozpětí a představovala trvalou změnu. Komise proto měla za to, že fúze společností ECL a SPL splňuje právní podmínky čl. 11 odst. 3 základního antidumpingového nařízení.

3.4.1.6. Způsob uplatnění dostupných údajů

(146) Společnost ECL si rovněž stěžovala na způsob uplatnění dostupných údajů. Shrnula kroky a data jednotlivých žádostí Komise a zdůraznila, že dopis podle článku 18 obdržela až 11. července 2023. Rovněž vyjádřila názor, že nebyla „neprodleně“ informována (ve smyslu bodu 6 přílohy II antidumpingové dohody) o důvodech možného zamítnutí svých údajů o hmotnosti kovu a že jí nebylo umožněno podat další vysvětlení během procesu ověřování. Uvedla také, že neměla dostatek času na vyjádření se ke zjištěním podle článku 18 a že prodloužení lhůty k předložení připomínek o tři dny nebylo dostatečné.

([24]) Hmotnost cementového nátěru pro domácí prodej byla stanovena po analýze hmotnostního rozdílu, kterou provedla Komise.

(147) Komise konstatovala, že údaje týkající se určení hmotnosti byly obsáhle projednány během inspekce na místě, při níž Komise shromáždila značné množství důkazů. Teprve po inspekci na místě u vyvážejícího výrobce, kdy Komise obdržela od společnosti ECL úplný soubor údajů týkajících se alternativních měrných jednotek, mohla Komise provést analýzu a stanovit závažnost a dopad nesouladu, neboť původní podání společnosti ECL obsahovalo především údaje založené na čisté hmotnosti kovu.

(148) Komise dále vyjádřila přesvědčení, že poskytla společnosti ECL dostatek času na podání vysvětlení, předložení dalších údajů a vyjádření se k jejím zjištěním. Komise požádala o vysvětlení již dne 29. června 2023. Kromě toho informovala společnost ECL o svých pochybnostech ohledně spolehlivosti údajů dne 5. července 2023, což je poslední datum ověření na dálku u společnosti ve spojení, kterému byl nápomocen zástupce vyvážejícího výrobce se sídlem v Kalkatě. Vzhledem k prodloužení lhůty pro poskytnutí odpovědi měla společnost ECL následně 14 dní na vyjádření se k dopisu podle článku 18, který jí byl zaslán dne 10. července 2023. Dne 26. července 2023 navíc Komise uspořádala rozsáhlé slyšení se společností ECL. V okamžiku zveřejnění předběžných zjištění pak byla poskytnuta další příležitost k podání připomínek.

3.4.1.7. Závěr

(149) Vzhledem k podstatným důkazům uvedeným výše v oddíle 3 byla Komise toho názoru, že společnost ECL poskytla zavádějící nebo nepravdivé informace, aby podhodnotila čistou hmotnost kovu použitou pro výpočet jejího dumpingového rozpětí, a aby toto rozpětí snížila.

3.5. **Připomínky předložené po poskytnutí informací**

3.5.1. *Připomínky společnosti ECL*

(150) Po poskytnutí informací společnost ECL uvedla, že použití dostupných údajů Komisí bylo založeno na zjevně nesprávném posouzení skutečností a na předpokladech a deduktivních úvahách při absenci věcných důkazů.

(151) Společnost ECL popřela, že by docházelo k úmyslnému nesprávnému vykazování čisté hmotnosti kovu za účelem snížení dumpingového rozpětí. Zdůraznila, že se v žádném případě nepokusila poskytnout nepravdivé, nesprávné nebo zavádějící informace a že společnost ECL má na indickém, unijním a celosvětovém trhu dobré jméno, které by neohrozila.

(152) Zopakovala, že Komise ověřila informace týkající se nákladů a že je porovnala s předvahou a účetnictvím společnosti. Proto byly podle jejího názoru výrobní náklady uspokojivě ověřeny.

(153) Společnost ECL i indická vláda tvrdily, že Komise provedla chybné výpočty a že podhodnocení čisté hmotnosti kovu by dumpingové rozpětí nezměnilo. Předložily výpočty, které ukázaly, že pokud by čistá hmotnost kovu byla podhodnocena pro stanovení vývozní ceny i běžné hodnoty, zůstalo by výsledné dumpingové rozpětí nezměněno. Na základě toho je společnost ECL i indická vláda toho názoru, že tvrzení o nesprávném vykazování ze strany společnosti ECL za účelem snížení dumpingového rozpětí nejsou správná.

(154) Komise odkázala na zjištění, která byla stranám sdělena v dopise podle článku 18 a v oddíle 3.2 výše. Upozornila, že její zjištění se týkají údajů poskytnutých pro stanovení vývozní ceny. Nebylo zjištěno, že by se stejné podhodnocení čisté hmotnosti kovu vyskytlo na obou stranách, tj. na straně vývozní ceny i běžné hodnoty, v kterémžto případě by byl dopad vykompenzován. Naopak podhodnocením čisté hmotnosti kovu jen na jedné ze dvou stran výpočtu by společnost ECL nepatřičně podhodnotila dumpingové rozpětí, jak je vysvětleno ve 39. bodě odůvodnění obecného informačního dokumentu.

(155) Komise nicméně poukázala na to, že její posouzení, a zejména zjištěné nesrovnalosti mezi celkovou hmotností výrobků prodávaných na domácím trhu a vyvážených výrobků, měly za cíl prokázat, že předložené údaje nemohou být správné. Komise však na základě informací, které měla k dispozici, nemohla dospět k závěru, zda zjištěné nesrovnalosti byly způsobeny nesprávným vykazováním čisté hmotnosti kovu, hrubé hmotnosti, nebo délky trubek.

3.5.1.1. Nedostatek objektivity a důkazů, alternativní metody stanovení dumpingového rozpětí

(156) Po poskytnutí informací společnost ECL poukázala na metodu, kterou Komise dospěla k závěru o nepřesnosti údajů, které společnost ECL poskytla. Upozornila na to, že Komise použila hmotnost cementového nátěru ke stanovení rozdílu v hmotnosti mezi výrobky prodávanými na vývozním a domácím trhu. Společnost ECL tvrdila, že Komise ve svých závěrech o možném použití alternativních údajů usoudila, že hmotnost cementového nátěru nemusela být správná. Vzhledem k tomuto závěru byla společnost ECL toho názoru, že Komise nemůže použít hmotnost cementového nátěru k vyvození závěru o nepřesnosti údajů o čisté hmotnosti kovu. Komise tedy podle jejího názoru neměla důvod trvat na tom, že uváděná čistá hmotnost kovu je nesprávná.

(157) Komise nesouhlasila s argumentem, že jelikož byla k prokázání nesrovnalostí v údajích společnosti ECL použita hmotnost cementového nátěru, přičemž Komise měla zároveň pochybnosti o její správnosti, znamená to, že neexistuje důvod k vyvození závěru, že údaje (čistá hmotnost kovu) nebyly vykázány správně. Srovnání provedené Komisí mělo pouze prokázat, že údaje předložené společností ECL nemohou být správné, jak je podrobně vysvětleno v oddíle 3.2.

(158) Komise je toho názoru, že skutečnost, že měla pochybnosti o některé z vykazovaných hmotností, ale nemohla dospět k závěru, který z údajů je správný a který nesprávný, nezpochybňuje její závěr, ale spíše ukazuje, že při absenci spolehlivých údajů neexistuje žádná alternativní metoda výpočtu dumpingového rozpětí. Jelikož měla oprávněné pochybnosti o tom, zda byly údaje o čisté hmotnosti kovu, hrubé hmotnosti a/nebo délce vykázány správně, nemohla jako základ pro výpočty použít žádný z nich.

(159) Společnost ECL dále uvedla, že Komise nezvážila možnost, že by jako alternativu použila nominální (teoretickou) hmotnost trubek nebo jejich délku. Uvedla rovněž, že vykazovaná délka nemůže být chybná.

(160) Komise zopakovala, že její analýza vycházela z hmotnosti na metr. Rozdíl stanovený Komisí byl tedy spojen se dvěma parametry – čistou nebo hrubou hmotností kovu a délkou. Zjištěné nesrovnalosti musely být způsobeny nesprávným vykazováním jednoho z těchto dvou parametrů. Nesprávné vykázání hmotnosti mohlo být způsobeno také nesprávným vykázáním vyvezené délky, protože hmotnost byla vyjádřena v kg/m. Pokud by se tedy měla použít nominální hmotnost, musela by být vyjádřena v metrech. Vzhledem k tomu, že Komise nemohla dospět k závěru, že společnost ECL uvedla délky správně, použití nominální hmotnosti by nezaručilo správné stanovení vývozní ceny.

(161) Komise proto zopakovala svůj závěr, že alternativní výpočty založené na odlišných měrných jednotkách nelze provést a že nové informace předložené po procesu ověřování navíc nelze ověřit.

3.5.1.2. Skutečný cementový nátěr versus nominální cementový nátěr na vývozním trhu

(162) Společnost ECL se rovněž domnívala, že Komise nepředložila empirické důkazy o tom, že silnější cementový nátěr pro prodej na vývoz není vědecky možný a že neexistuje. Na podporu tohoto tvrzení společnost ECL předložila zprávy společnosti Baillif, které dokazují, že cementový nátěr byl silnější než nominální tloušťka trubek, které byly v období přezkumného šetření dodány jejím francouzským a italským dceřiným společnostem. Kromě toho společnost ECL zpřístupnila také protokoly o zkouškách trubek vyrobených společností SG PAM.

(163) Zprávy francouzských a italských dceřiných společností ukázaly, že u trubek několika průměrů, které mají nominální tloušťku 4 mm, se skutečná tloušťka lišila – byla až o [80–100 %] větší než jejich nominální tloušťka. Na základě těchto zpráv společnost ECL tvrdila, že skutečná tloušťka cementového nátěru může být běžně větší než nominální tloušťka cementového nátěru, a že proto není důvod vyvozovat závěr, že o [35–70 %] větší tloušťka cementového nátěru uvedená Komisí v 95. bodě odůvodnění obecného informačního dokumentu není věrohodná.

(164) Komise vzala zprávy předložené společností ECL na vědomí. Zprávy opravdu prokázaly, že skutečná tloušťka se u zkoumaných trubek lišila od nominální tloušťky cementového nátěru a že byla větší než nominální tloušťka. Komise však byla toho názoru, že srovnání mělo být provedeno jak pro domácí prodej, tak pro prodej na vývoz, zatímco, jak je podrobně uvedeno v 95. a 99. bodě odůvodnění obecného informačního dokumentu, na domácím trhu se vážená průměrná odchylka mezi skutečnou a nominální hmotností pohybovala kolem [0–3 %], zatímco v případě vývozu to bylo v průměru [0–10 %] (a v některých případech až [15–30 %]). Jak je vysvětleno v 96. až 104. bodě odůvodnění obecného informačního dokumentu, Komise shledala tento rozdíl neopodstatněným.

3.5.1.3. Zjevně nesprávné posouzení skutečností a nesprávné použití čl. 18 odst. 1 základního antidumpingového nařízení

(165) Společnost ECL je rovněž toho názoru, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení skutečností týkajících se čisté hmotnosti kovu a že nesprávně použila čl. 18 odst. 1 základního antidumpingového nařízení.

(166) Za prvé tvrdila, že Komise nesprávně pochopila, že společnost ECL odebírala vzorky trubek z každé objednávky a že odebrané vzorky trubek byly zváženy (40. bod odůvodnění obecného informačního dokumentu). Společnost ECL uvedla, že trubky byly testovány pouze na tloušťku. Dále uvedla, že vyrobené množství bylo zaznamenáno v metrech a že účetní systém SAP automaticky přepočítal metry na hmotnost kovu. Tvrdila, že nedošlo k žádnému lidskému zásahu. Společnost ECL rovněž uvedla, že váha, která se následně používá, je standardní vahou a že tato praxe používání standardní váhy je v odvětví běžná.

(167) Podle názoru Komise je tvrzení, že společnost ECL nevážila odebrané vzorky trubek, v rozporu s informacemi, které obdržela během inspekce na místě. Informace o tom, že odebrané vzorky trubek byly zváženy, byla rovněž uvedena ve zprávě z inspekce, která byla společnosti ECL zaslána ke kontrole její správnosti. Společnost ECL se vyjádřila k řadě otázek, ale nepředložila žádnou připomínku ohledně toho, jak Komise porozuměla vážení trubek.

(168) Komise rovněž shledala, že společnost ECL uvedla vůbec poprvé, že výroba byla ve skutečnosti vykazována v metrech a že systém SAP přepočítával délku trubek na hmotnost. Tyto údajně rozdílné informace, které byly předloženy až po procesu ověřování, a skutečnosti, že trubky vlastně nebyly v průběhu výrobního procesu váženy, jen posílily pochybnosti Komise o tom, zda společnost ECL vykazovala hmotnosti správně.

3.5.1.4. Komise provedla chybná srovnání a výpočty

(169) Společnost ECL zopakovala, že srovnání všech trubek prodávaných na domácím trhu a všech trubek prodávaných na vývozním trhu vychází z odlišného sortimentu výrobků, a že je proto irelevantní.

(170) Komise připomněla, že srovnání provedené pro všechny výrobky bylo skutečně založeno na odlišném sortimentu výrobků, ale výsledek potvrdil zjištění u téměř shodných (i u přímo nesrovnatelných) výrobků.

(171) V případě přímo nesrovnatelných výrobků společnost ECL shledala, že metoda Komise pro výpočet rozdílu hmotnosti cementového nátěru u výrobků prodávaných na domácím trhu a u vyvážených výrobků nebyla správná. Pokud jde o téměř shodné výrobky, společnost ECL odkázala na své připomínky a výpočty předložené v reakci na dopis podle článku 18 a shrnuté v oddíle 3.4 výše. Dále tvrdila, že rozdíly by měly být vyjádřeny na základě hmotnosti cementového nátěru, a proto jsou nižší. Společnost ECL rovněž tvrdila, že u některých konkrétních typů výrobků byl rozdíl, který Komise zjistila, minimální nebo že představoval jen malou část vývozu. Rovněž tvrdila, že rozdíly u některých konkrétních typů výrobků jsou nízké nebo že se týkají pouze malého objemu vývozu.

(172) Společnost ECL rovněž nesouhlasila se závěrem Komise ohledně vlhkosti. Předložila nové výpočty, které podle jejího názoru zohledňují přítomnost vlhkosti v trubkách prodávaných na domácím trhu, jež by měla být zohledněna při srovnání s vývozním trhem.

(173) Jak u téměř shodných, tak u nesrovnatelných výrobků Komise konstatovala, že společnost ECL nepředložila žádné další důkazy, které by prokazovaly, že výpočty Komise nebyly správné.

(174) Komise je rovněž toho názoru, že její metoda vyjádření procentuálního rozdílu na základě podílu čisté hmotnosti kovu je správná a že není důvod vyjadřovat rozdíl na základě cementového nátěru. Čistá hmotnost kovu byla podobná jak na straně vývozu, tak na straně domácího prodeje, a proto mělo procentuální srovnání prokázat, že hmotnost cementového nátěru byla u vývozu ve srovnání s domácím prodejem odlišná.

(175) Pokud jde o srovnání provedené u konkrétních typů výrobků, Komise souhlasila s tím, že skutečně existují typy výrobků, u nichž je rozdíl nebo objem vývozu nízký. Avšak i na základě váženého průměru rozdíl stále činil [0–10 %].

(176) Pokud jde o obsah vlhkosti, Komise vzala argumenty společnosti ECL na vědomí. Nesouhlasila s tím, že by obsah vlhkosti ovlivňoval hmotnost trubek prodávaných na domácím trhu. I kdyby tomu tak bylo, rozdíly by podle vlastních výpočtů společnosti ECL zůstaly značné.

3.5.1.5. Údaje založené na systému SAP a zprávách nezávislých inspekčních společností

(177) Společnost ECL dále zopakovala své argumenty týkající se skutečnosti, že údaje pocházejí ze systému SAP, a že jsou tedy správné. Zopakovala, že čistá hmotnost kovu byla uvedena v seznamu nakládky pro vývozní zásilky a že tomu tak bylo i před zahájením řízení v roce 2014.

(178) Pokud jde o zkoušky hmotnosti kovu provedené nezávislou inspekční společností, společnost ECL nyní tvrdila, že se ukázaly jako nesprávné, protože celková hmotnost zkoušených trubek zaznamenaná nezávislou inspekční společností přesáhla vypočtenou tloušťku kovu přepočtenou na hmotnost, plus hmotnost cementového nátěru. Podle společnosti ECL to bylo způsobeno tím, že tloušťka kovu byla pravděpodobně měřena na koncích trubek, kde jsou silnější. Proto tyto údaje nebyly správné.

(179) Společnost ECL opakovaně tvrdila, že cementový nátěr se liší pro vývozní a domácí trh a že systém SAP rozlišuje mezi trubkami v závislosti na jejich specifikaci.

(180) Komise odkázala na své závěry v oddíle 3.4. Je toho názoru, že společnost ECL nepředložila další důkazy, které by podpořily její tvrzení, že údaje byly vykázány správně. Pokud jde o zprávu nezávislé inspekční společnosti, která byla podle společnosti ECL nesprávná, pokud jde o hmotnost kovu, Komise usoudila, že stejné (chybné) měření mohlo být provedeno i u cementového nátěru. Domnívá se proto, že společnost ECL nemohla použít tento dokument k přesvědčivému argumentu ani ohledně hmotnosti cementového nátěru.

3.5.1.6. Dostupné údaje by neměly být sankční a měly by být použity nejvhodnější údaje

(181) Společnost ECL tvrdila, že i když údaje o čisté hmotnosti kovu podle Komise obsahovaly určité nedostatky, nebyly v žádném případě takové povahy nebo rozsahu, aby to Komisi činilo nepřiměřené obtíže při vyvozování přiměřeně přesných závěrů ohledně běžné hodnoty a vývozních cen. Dále tvrdila, že Komise nezjistila nesrovnalosti v údajích o hodnotě prodeje, výrobních nákladech a všech ostatních finančních údajích společnosti. Společnost ECL je toho názoru, že a) odmítnutí použít tři alternativy navržené společností pro vyčíslení objemu, které byly nejvhodnějšími informacemi, jež by nahradily čistou hmotnost kovu, a b) úplné odmítnutí údajů společnosti ECL pro výpočet dumpingového rozpětí a jejich vztažení ke zbytkovému dumpingovému rozpětí ve výši 19 %, vypočtenému pro společnost Jindal Saw v šetření v roce 2015 za téměř osm až devět let staré období šetření, byly sankční, nepřiměřené, diskriminační a nedostatečně odůvodněné kroky, které byly v rozporu s několika ustanoveními článku 18 základního antidumpingového nařízení a přílohy II antidumpingové dohody, jak je uvedeno níže.

(182) Společnost ECL znovu zdůraznila, že lze použít alternativní metodu výpočtu a že Komise by neměla odmítnout všechny informace poskytnuté společností ECL, ale měla by použít dostupné údaje, které by mohly přiměřeně nahradit nesprávné informace. Společnost ECL zopakovala, že Komise může použít délku, hrubou hmotnost/hmotnost Kanta, hmotnost cementového nátěru nebo jmenovitou hmotnost kovu.

(183) Společnost ECL se domnívala, že odmítnutí všech jejích údajů a použití 19 % dumpingového rozpětí je vysoce sankční. Je toho názoru, že spolupracovala podle svých nejlepších schopností a její spolupráce daleko přesáhla rámec toho, co se běžně požaduje a poskytuje v rámci standardního antidumpingového šetření. Komise proto podle jejího názoru porušila zásadu proporcionality. Uvedla příklady šetření, kdy Komise neodmítla všechny údaje, ale informace nahradila nebo použila údaje poskytnuté vyvážejícím výrobcem.

(184) Komise usoudila, že podání společnosti ECL neobsahuje žádné další důkazy, které by mohly vést ke změně jejího závěru. Záležitostmi, o nichž společnost ECL polemizovala, se Komise obsáhle zabývala již během šetření a v obecném informačním dokumentu. Tvrzením týkajícím se použití vhodných „dostupných údajů" se zabývá oddíl 4 níže.

3.5.1.7. Procesní otázky

(185) Společnost ECL je toho názoru, že nebyla neprodleně informována o rozhodnutí Komise a o důvodech zamítnutí všech jejích údajů. Tím, že Komise společnost ECL neinformovala neprodleně o zamítnutí všech jejích údajů, a nikoli pouze o vyčíslení objemu v čisté hmotnosti kovu, a tím, že jí neposkytla příležitost poskytnout v tomto ohledu další vysvětlení, se dopustila zjevně nesprávného posouzení při uplatňování článku 18 a porušila čl. 18 odst. 4 antidumpingového nařízení a bod 6 přílohy II antidumpingové dohody. Společnost ECL uvedla, že se o rozhodnutí Komise zamítnout všechny její údaje dozvěděla až z obecného informačního dokumentu, a ani tehdy nebylo v tomto dokumentu vysvětleno, proč byly všechny údaje zamítnuty.

(186) Společnost ECL odkázala na dopis podle článku 18, v němž Komise podle jejího názoru zamýšlela pouze odmítnout vyčíslení objemu. Dále se odvolala na zprávu panelu ve věci Mexico – Steel Pipes, přičemž uvádí, že použití dostupných údajů nevyžaduje „obecné konstatování možnosti, že by dostupné údaje mohly být použity […], ale afirmativní a přímé oznámení dotčené straně, že v daném konkrétním případě bylo rozhodnuto o odmítnutí jejích informací, spolu s uvedením důvodů takového rozhodnutí ([25])".

(187) Komise s tím nesouhlasila. Je toho názoru, že v souladu s čl. 18 odst. 4 základního antidumpingového nařízení podrobně informovala společnost ECL o svých zjištěních a poskytla jí možnost podat další vysvětlení. Jak je vysvětleno v oddíle 3.4, Komise shledala tato vysvětlení neuspokojivými a uvedla také podrobné důvody.

(188) Komise rovněž nesouhlasila s tím, že informace, které poskytla v dopise podle článku 18, byly obecným konstatováním, naopak, Komise informovala žadatele o zjištěných nesrovnalostech ještě před zasláním dopisu podle článku 18, který byl rovněž doplněn velmi podrobnými výpočty a odůvodněním. V dopise podle článku 18 se jasně uvádí, že *„dotyčné nesrovnalosti zpochybňují spolehlivost údajů poskytnutých společností ECL"* a že v důsledku toho Komise zamýšlí zamítnout informace týkající se vyčíslení objemu celého výrobku, který je předmětem přezkumu, vyráběného a prodávaného společností ECL. Slovo „zamýšlí" bylo použito proto, aby společnost ECL i další strany měly ještě možnost se vyjádřit, načež by Komise rozhodla o zamítnutí.

(189) Jak je podrobně vysvětleno v oddíle 3.2 výše, vyčíslení (hodnota na jednotku) se používá jak pro stanovení vývozní ceny, tak pro stanovení běžné hodnoty. Komise proto nesouhlasila s tím, že v dopise podle článku 18 není jasně uvedeno, že všechny údaje mohou být zamítnuty.

([25]) Zpráva panelu, *Mexico – Steel Pipes and Tubes* (Mexiko – ocelové trubky a potrubí), bod 7.188.

3.5.2. *Připomínky indické vlády*

(190) Kromě připomínek podporujících žádost společnosti ECL o stažení se indická vláda odvolávala na zjištění Komise v obecném informačním dokumentu. Uvedla, že společnost ECL poskytla správné informace, že informace zaznamenané v systému SAP společnosti byly správné a že by se na ni nemělo vztahovat zbytkové clo ve výši 19 %.

(191) Komise vzala tuto připomínku na vědomí. Domnívala se, že otázky vznesené indickou vládou již byly řešeny v obecném informačním dokumentu.

3.5.3. *Připomínky společnosti SG PAM*

(192) Společnost SG PAM se domnívala, že společnost ECL dlouhodobě přiměřeným způsobem nespolupracuje při šetřeních na ochranu obchodu, a odkázala na šetření v letech 2020 a 2021, která byla zastavena.

(193) Podle názoru společnosti SG PAM neschopnost společnosti ECL poskytnout podložené informace o skutečné tloušťce nátěru z cementové malty pro tyto trubky znamenala, že rozdíly (mezi vývozním a domácím trhem) neexistovaly. Podle jejího názoru neexistoval žádný důvod, který by vyžadoval, aby společnost ECL rozlišovala vnitřní nátěr svých trubek cementovou maltou v závislosti na trhu. Argumentovala tím, že minimální tloušťka nátěru z cementové malty podle platných norem EU je 2,5 mm (4 mm se zápornou tolerancí 1,5 mm). Proto souhlasila se závěry Komise, že tloušťka 3,5 mm, kterou společnost ECL uvedla ve svém indickém katalogu, spadá do tolerance tloušťky jak pro normy Unie, tak pro indické normy.

(194) Kromě toho měla pochybnosti o tom, že výrobní proces je diferencován podle trhu určení výrobku, bez ohledu na existenci různých norem. Podle jejího názoru by společnost ECL mohla jednoduše změnit označení a prodávat na trhu Unie trubky vyrobené podle indických norem v rámci tolerancí norem EU.

(195) Společnost SG PAM rovněž považovala tvrzení společnosti ECL, že systematicky nesleduje hmotnost kovu ve svých výrobcích a spoléhá se na odhady, za nepřesvědčivé. Kov je hlavním faktorem ovlivňujícím náklady na výrobu trubek a je klíčovým faktorem pro výkonnost a stanovování cen výrobců trubek z tvárné litiny. Nemožnost přesné kontroly hmotnosti kovu je podle ní o to překvapivější, že na trhu Unie, kde společnost ECL působí, je obzvláště nucena zabývat se úvahami o efektivním využívání zdrojů a energie, neboť subjekty působící na trhu se v souladu se Zelenou dohodou pro Evropu snaží minimalizovat ekologickou stopu projektů financovaných z veřejných prostředků. Podle názoru společnosti SG PAM použití standardních neověřených hodnot ve finančních záznamech společnosti ECL dále posílilo existující pochybnosti o věrnosti souboru údajů použitého k vyplnění jejího dotazníku.

(196) Společnost SG PAM dále uvedla, že s ohledem na současná zjištění by Komise měla ověřit předchozí odpovědi společnosti ECL vzhledem k tomu, že Komise použila stejnou metodiku jako při současném šetření a jelikož společnost ECL mohla manipulovat s údaji i při předchozích šetřeních.

(197) Komise nesouhlasila s tím, že by zjištění současného šetření odůvodňovala ověřování údajů společnosti ECL nebo jiných stran a že by současná zjištění mohla být retroaktivně rozšířena na jiná období šetření. Závěry, které v tomto šetření učinila, vycházely z údajů předložených v současném přezkumu před pozbytím platnosti a týkaly se tohoto období přezkumného šetření. Tento požadavek proto zamítla.

(198) Po poskytnutí informací společnost SG PAM požádala Komisi, aby zavedla celní evidenci dovozu společnosti ECL za účelem vybírání cel se zpětnou působností, neboť usoudila, že společnost ECL pravděpodobně zvýší své dodávky a vytvoří značné zásoby. Je toho názoru, že taková registrace je v souladu s nedávnou praxí Komise.

(199) Komise žádost posoudila. Dospěla k závěru, že žádný údaj ve spisu neprokázal, že by se dovoz výrazně zvýšil a že by existovalo významné riziko náhlého přílivu dovozu. Komise proto tuto žádost zamítla.

3.5.4. *Připomínky distributorů*

(200) Komise rovněž obdržela připomínky od distributorů trubek z tvárné litiny vyráběných společností ECL na trhu Unie – společností Valdro, Fusion Pipeline Products Limited (dále jen „Fusion Pipelines Products“), CO.ME.CAR SRL, Deschacht, Idrovit SRL, Vodoskok d.d. a WAPPtech Ltd.

(201) Všechny společnosti zdůraznily význam přítomnosti společnosti ECL na trhu Unie a svou hospodářskou závislost na jejím podnikání.

(202) Společnost Valdro je toho názoru, že bez přítomnosti společnosti ECL na trhu by neexistovala žádná hospodářská soutěž a že se společnost ECL nedopustila praktik narušujících trh. Dále uvedla, že její hlavní obchodní činností je prodej trubek z tvárné litiny, který tvoří většinu příjmů společnosti, a pokud by byl tento obchod ukončen, vedlo by to ke ztrátě pracovních míst.

(203) Společnost Fusion Pipeline Products rovněž uvedla, že významná část jejího podnikání závisí na společnosti ECL a že Komise by měla přijmout rozhodnutí, které by zachovalo hospodářskou soutěž na trhu Unie a zabránilo vzniku monopolů.

(204) Společnost Deschacht mimo jiné tvrdila, že společnost SG PAM stanovila požadavky na výhradní nákup a odmítla jí prodávat zboží. Zdůraznila význam konkurenceschopného alternativního zdroje dodávek na belgickém trhu. Podle jejího názoru společnost SG PAM neměla konkurenci, zvýšila ceny do té míry, že distributoři nemohli prodávat a dodavatelé a vodárenské společnosti se stali rukojmími a museli platit nepřiměřeně vysoké ceny, což ovlivnilo projekty a poškodilo belgické i evropské spotřebitele a ekonomické subjekty na trhu. Proto by podle jejího názoru neměla být současná úroveň cla uplatňovaná na společnost ECL zvýšena.

(205) Společnost IBECO AB uvedla, že podle jejího názoru je důležité, aby společnost ECL zůstala na trhu Unie. Zmínila, že trh ve Skandinávii ovládá společnost Saint Gobain, a to od výroby až po velkoobchod prostřednictvím svého distributora.

(206) Komise rovněž obdržela připomínky od společnosti ANCO Sardegna, regionální pobočky Národního sdružení italských stavebních podniků. Domnívala se, že pokud by tento indický výrobce nemohl v důsledku přezkumu prodávat v EU, vznikl by na trhu EU v odvětví trubek z tvárné litiny vážný problém s hospodářskou soutěží, což by mělo negativní dopad na mnoho společností.

(207) Přestože připomínky distributorů nebyly podložené, Komise je vzala v úvahu.

3.5.5. *Závěr*

(208) Komise podrobně přezkoumala všechny argumenty stran a důkazy obsažené ve spisu. Trvala na svém stanovisku, že společnost ECL poskytla ve smyslu čl. 18 odst. 1 druhého pododstavce základního antidumpingového nařízení zavádějící nebo nepravdivé informace, aby podhodnotila čistou hmotnost kovu, která má být použita pro výpočet jejího dumpingového rozpětí, a snížila tak toto rozpětí. Proto tyto údaje nemohly být použity jako základ pro výpočet nového dumpingového rozpětí společnosti. Jak je vysvětleno v oddíle 3, nebylo možné použít ani alternativní údaje, které navrhla společnost ECL.

(209) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem neměla Komise jinou možnost než nepřihlédnout k informacím poskytnutým společností ECL jako celku a k učinění konečných zjištění ohledně dumpingu, pokud jde o společnost ECL, využít dostupných údajů.

3.6. **Dostupné údaje**

(210) Vzhledem k tomu, že pro výpočet dumpingového rozpětí nejsou k dispozici žádné údaje ze záznamů, snažila se Komise zjistit nejvhodnější informace, které jsou v daném případě dostupné. V tomto ohledu Komise usoudila, že použití nejvyššího dumpingového rozpětí ve výši 19 % stanoveného v původním šetření by mohlo být vhodné, protože bylo v období původního šetření vypočteno na základě údajů spolupracujícího vyvážejícího výrobce, který do Unie vyvážel značné množství podobných typů výrobků jako společnost ECL.

(211) Po poskytnutí informací společnost ECL uvedla, že použití 19 % dumpingového rozpětí je sankční a že není v souladu s čl. 18 odst. 5 základního antidumpingového nařízení. Měla za to, že dostupné údaje by měly být ty „nejvhodnější“, které jsou v daném případě k dispozici, což vyžaduje srovnávací posouzení, a že mezi náhradními údaji a údaji uvedenými ve spisu musí existovat „logická souvislost“.

(212) Na tomto základě společnost ECL tvrdila, že použití 19 % dumpingového rozpětí vypočteného před téměř osmi lety pro jiného vyvážejícího výrobce rozhodně není v tomto kontextu nejvhodnějším údajem a že nemá logickou souvislost se situací společnosti ECL. Poukázala na to, že zatímco v původním šetření bylo pro společnost Jindal Saw vypočteno 19 % dumpingové rozpětí, dumpingové rozpětí společnosti ECL činilo pouze 4,1 %.

(213) Společnost ECL dále tvrdila, že v tomto případě údaje předložené a ověřené Komisí ukázaly, že ve srovnání s výrobními náklady/domácím prodejem společnosti ECL byly prodejní ceny v Unii výrazně vyšší. Společnost ECL tvrdila, že své ceny a náklady sleduje, aby zajistila, že nedochází k dumpingu. Výpočet dumpingového rozpětí provedený na základě vlastních údajů společnosti ECL za použití kterékoli z alternativ vyčíslení objemu navržených společností ECL by tedy nikdy nemohl vést k 19 % dumpingovému rozpětí.

(214) Společnost ECL proto uvedla, že použití 19 % dumpingového rozpětí společnosti Jindal Saw bylo zjevně nevhodné a sankční. Společnost ECL dále uvedla, že pokud by Komise nepřijala žádost o stažení nebo argumenty týkající se dostupných údajů, mohla by použít zjištění z přezkumu před pozbytím platnosti ukončeného v roce 2020, který byl novější než údaje z původního šetření a v němž Komise vypočítala dumpingové rozpětí ve výši 12 %.

(215) Komise přehodnotila svůj návrh použít jako dostupné údaje zbytkové dumpingové rozpětí z původního šetření. Měla za to, že požadavek společnosti ECL, aby její zjištění vycházela z novějších dostupných údajů, byl oprávněný – období původního šetření bylo od 1. října 2013 do 30. září 2014, a údaje tedy byly více než osm let staré.

(216) Kromě toho měla Komise za to, že rozpětí stanovené v přezkumu před pozbytím platnosti bylo pouze orientační a že se používalo hlavně k určení, zda v období přezkumu před pozbytím platnosti vyvážející výrobci nadále vyváželi za dumpingové ceny v kontextu úplné nespolupráce ze strany posledně jmenovaných. Statistické vývozní ceny navíc nemusely nutně představovat ceny pro nezávislé odběratele, protože velká většina nespolupracujících vyvážejících výrobců prodávala prostřednictvím dovozců v Unii, kteří jsou ve spojení.

(217) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se Komise rozhodla použít jako dostupné údaje statistiky, které odrážejí právě období tohoto přezkumného šetření. Komise proto použila vývozní cenu uvedenou v databázi podle čl. 14 odst. 6 ([26]), která se týkala výhradně prodeje společnosti ECL během současného období přezkumného šetření. Komise poté stanovila cenu na úrovni ceny ze závodu a upravila ji s ohledem na skutečnost, že se jednalo o ceny převážně mezi stranami ve spojení.

(218) Vzhledem k tomu, že nebyly k dispozici žádné jiné novější a spolehlivější údaje, stanovila Komise běžnou hodnotu na základě údajů poskytnutých výrobním odvětvím Unie v žádosti o přezkum před pozbytím platnosti. Byla stanovena na základě nabídnutých, dohodnutých a zaplacených cen za vícero množství, průměrů a typů dotčeného výrobku v několika různých státech a obcích. Jelikož běžná hodnota vycházela z údajů za rok 2020, Komise upravila běžnou hodnotu stanovenou výrobním odvětvím v přezkumu před pozbytím platnosti o inflaci mezi přezkumem před pozbytím platnosti a současným obdobím šetření v rámci částečného prozatímního přezkumu.

(219) Komise provedla srovnání vývozní ceny stanovené na základě statistických údajů v období přezkumného šetření, upravené výše uvedeným způsobem, s běžnou hodnotou stanovenou v přezkumu před pozbytím platnosti, kterou určilo výrobní odvětví Unie, upravenou o inflaci.

(220) Na tomto základě Komise stanovila dumpingové rozpětí ve výši 12,89 %.

(221) Po druhém zveřejnění zjištění ohledně využití dostupných údajů (oddíl 3.6) se společnost ECL vyjádřila k metodě, kterou Komise použila k úpravě běžné hodnoty o inflaci. Tvrdila, že Komise by měla při výpočtu inflace vycházet z indexu spotřebitelských cen („CPI“), a nikoli z procentního nárůstu inflace, jak navrhovala Komise.

([26]) Základního antidumpingového nařízení.

(222) Komise tyto výpočty přezkoumala. Souhlasila, že použití indexu CPI je správnější metodou. Běžná hodnota pro rok 2020 v přezkumu před pozbytím platnosti však vycházela z cen mezi prosincem 2019 a březnem 2020, a nikoli z cen z celého roku 2020, které použila společnost ECL ve svém výpočtu. Na tomto základě činilo nové dumpingové rozpětí pro společnost ECL 13,14 %.

(223) Indická vláda uvedla, že lhůta pro předložení připomínek k novému základu dostupných údajů byla příliš krátká. Rovněž shledala, že její připomínky vznesené po prvním zveřejnění zjištění nebyly vypořádány. Kromě toho uvedla, že úprava o inflaci nemá žádnou právní oporu a že vede k zavádějícímu výsledku.

(224) Komise považovala lhůtu (dva dny) stanovenou pro předložení připomínek k novému základu dostupných údajů za dostatečnou, pokud byla omezena na využití dostupných údajů popsaných v oddíle 3.6. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(225) Komise rovněž objasnila, že se zabývala všemi připomínkami stran, včetně připomínek indické vlády. Jelikož však Komise zveřejnila pouze tu část svého závěru, která se změnila, nové zveřejnění neobsahovalo posouzení připomínek, které již byly vypořádány, ani připomínek, které se netýkaly nakonec použitých dostupných údajů.

(226) Pokud jde o tvrzení o inflaci, Komise uvedla, že indická vláda nezdůvodnila, proč je úprava o inflaci právně neopodstatněná a proč vede k zavádějícímu výsledku. Naopak, úprava běžné hodnoty, která byla původně stanovena v roce 2020, o inflaci vedla k soudržným, a tedy přesným zjištěním pro období přezkumného šetření. Komise proto shledala tuto námitku neoprávněnou.

(227) Po druhém zveřejnění nového základu dostupných údajů společnost SG PAM nesouhlasila s výběrem dostupných údajů Komisí. Shledala, že Komise provedla extrémně a nepřiměřeně restriktivní posouzení toho, co může nebo nemůže být použito jako dostupné údaje, což přesahuje jakýkoli stávající požadavek a vede k diskriminaci mezi vývozci. Odkázala zejména na znění čl. 18 odst. 1 a 6 základního antidumpingového nařízení, které stanoví, že dostupné údaje „mohou být (…) méně příznivé“ pro stranu, která nespolupracovala nebo která poskytla zavádějící informace. „Méně příznivý“ výsledek byl podle názoru společnosti SG PAM přímým a běžným důsledkem nedostatečné spolupráce samotné strany a nepředstavoval by žádný sankční záměr, i když by byl zjevně oprávněný v případě, že by strana záměrně manipulovala s údaji. Společnost SG PAM je dále toho názoru, že základní antidumpingové nařízení nestanoví požadavky na to, jak „méně příznivé“ výsledky mohou či nemohou být, ani na to, jaké by tyto „dostupné údaje“ měly být. Domnívá se proto, že Komise měla při výběru dostupných údajů prostor pro uvážení, který by neměl vést k příznivějšímu výsledku pro nespolupracující stranu. V opačném případě by se oslabil účinek opatření na ochranu obchodu Unie. Společnost SG PAM se proto domnívala, že Komise by neměla společnosti ECL poskytovat žádné preferenční zacházení ve srovnání s ostatními nespolupracujícími společnostmi, a tvrdila, že použití zbytkového rozpětí z původního šetření bylo oprávněné. Navíc i kdyby dumpingové rozpětí stanovené pro ostatní spolupracující a nespolupracující vývozce vycházelo z údajů, které jsou nyní osm let staré, mohla je Komise použít, protože bylo použito i pro nespolupracující vyvážející výrobce.

(228) Komise přezkoumala připomínky společnosti SG PAM k využití dostupných údajů. Jak je vysvětleno ve 215. bodě odůvodnění, období původního šetření trvalo od 1. října 2013 do 30. září 2014. Komise proto považovala za vhodné založit svá zjištění na novějších dostupných údajích, než jsou ty, které jsou již osm let staré. Komise dále uvedla, že předpoklad připomínky je mylný ze dvou důvodů. Za prvé, účelem čl. 18 odst. 6 základního antidumpingového nařízení není trestat nedostatečnou spolupráci, ale upozornit na to, že „může“ vést k méně příznivému výsledku než plná spolupráce. Za druhé nelze určit, zda použité dostupné údaje vedly k výsledku, který by byl pro společnost ECL méně nebo více příznivý, pokud by plně spolupracovala. Společnost ECL při šetření plně nespolupracovala, a proto neexistuje žádné měřítko, které by umožňovalo takové určení. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(229) Společnost SG PAM rovněž tvrdila, že v původním šetření byla běžná hodnota založena pouze na ziskovém prodeji nebo na početně zjištěné běžné hodnotě. V takových případech byla běžná hodnota nebo početně zjištěná běžná hodnota použitá pro srovnání obvykle vyšší než domácí prodejní ceny. Při svém aktualizovaném výpočtu dumpingu však Komise vycházela z cen uváděných na trhu a nic nezaručuje, že tyto ceny jsou ziskové. Vzhledem k tomu, že společnost ECL neposkytla žádné spolehlivé informace o nákladech, musí Komise předpokládat, že na

domácím indickém trhu přetrvává situace, kdy dochází i k neziskovým prodejům. Proto by místo použití běžné hodnoty založené na průměrné prodejní ceně indických výrobců, jak je uvedeno v žádosti, měla zohlednit pouze vyšší prodejní ceny, které byly uvedeny, protože je méně pravděpodobné, že jsou nerentabilní, a tudíž nevhodné pro výpočet dumpingu.

(230) Komise připomněla, že běžnou hodnotu určilo samo výrobní odvětví Unie v žádosti o přezkum před pozbytím platnosti. Běžná hodnota byla podle výrobního odvětví založena na mnoha cenových nabídkách, a proto představovala průměr cen v období šetření. Vycházet z nejvyšších cen za předpokladu, že (relativně) nižší ceny by pravděpodobně nebyly ziskové, by bylo čistě spekulativní. Kromě toho bylo rozpětí cen považováno za vhodné pro stanovení běžné hodnoty v období šetření před pozbytím platnosti a Komise neměla žádný důvod vybrat pouze některé z nich. Komise proto shledala tento požadavek za neoprávněný.

(231) Společnost SG PAM dále tvrdila, že dumpingové rozpětí by nemělo být sníženo o úroveň rozpětí vývozních subvencí z původního šetření, protože sama Komise v přezkumu před pozbytím platnosti zjistila, že úroveň vývozních subvencí v Indii klesla. Společnost SG PAM shledala, že zatímco odpočet byl oprávněný, pokud by Komise použila zbytkové clo z původního šetření, v novém přístupu nebyl oprávněný, protože zjištění se týkala období, kdy společnost ECL obdržela méně subvencí. Společnost SG PAM odkázala na šetření týkající se vrácení zaplaceného cla, jež se týkala společnosti ECL a v nichž se Komise rozhodla vrátit stranám rozdíl mezi vyrovnávacím rozpětím stanoveným v původním šetření a úrovní subvencí v období šetření, čímž prokázala, že společnost ECL obdržela méně subvencí, než bylo stanoveno v původním šetření. Proto a vzhledem k tomu, že neexistují žádné spolehlivé informace o výši vývozních subvencí, je společnost SG PAM toho názoru, že Komise musí upustit od snížení dumpingového rozpětí o jakékoli rozpětí vývozních subvencí, nebo musí přinejmenším zajistit, aby snížení rozpětí nebylo vyšší než skutečně obdržené vývozní subvence.

(232) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Vzhledem k tomu, že se současný přezkum omezil na přehodnocení úrovně dumpingu, neměl v období přezkumného šetření žádný podklad pro stanovení nové úrovně vývozních subvencí. Kromě toho, i když bylo v přezkumu před pozbytím platnosti a v šetřeních týkajících se vrácení zaplaceného cla zjištěno, že se úroveň vývozních subvencí snížila, společnost ECL stále podléhala vyrovnávacímu clu ve výši 9 %. Pokud tedy Komise neměla od antidumpingového rozpětí odečíst žádné nebo nižší vývozní subvence, neměla být společnosti uložena ani (odpovídající) úroveň vyrovnávacího rozpětí (z 9 % vyrovnávacího cla). Proto by byl dopad na kombinované rozpětí pro společnost ECL nulový. Metoda (odečtení vývozních subvencí) byla rovněž v souladu s metodou, kterou Komise použila při šetření týkajícím se vrácení zaplaceného cla. Komise proto toto tvrzení zamítla.

4. ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ

(233) Jak bylo stanoveno v oddíle 3, Komise stanovila nové dumpingové rozpětí pro společnost ECL ve výši 13,1 %. Jak je vysvětleno ve (4) bodě odůvodnění, Komise na základě samostatného antisubvenčního šetření uložila společnosti ECL vyrovnávací clo ve výši 9 %, z čehož 6,04 % vycházelo ze subvencí závislých na vývozu. V souladu s přístupem přijatým v původním šetření Komise snížila dumpingové rozpětí o výši subvence zjištěné u těchto vývozních režimů v rámci samostatného antisubvenčního šetření. Na základě výše uvedených skutečností je sazba cel, která budou uložena, stanovena takto:

Název společnosti	Vývozní subvence	Dumpingové rozpětí	Vyrovnávací clo	Antidumpingové clo	Cla celkem
Electrosteel Casting Ltd.	6,04 %	13,1 %	9,0 %	7 %	16 %

(234) Všechny zúčastněné strany byly informovány o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě bylo zamýšleno doporučit, aby byla stávající opatření zachována. Byla jim rovněž poskytnuta lhůta pro podání připomínek ke zveřejněným zjištěním.

(235) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V článku 1 prováděcího nařízení (EU) 2022/926 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Sazby konečného antidumpingového cla použitelné na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením jsou pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi stanoveny takto:

Společnost	Konečné antidumpingové clo (v %)	Doplňkový kód TARIC
Jindal Saw Limited	3,0	C054
Electrosteel Castings Ltd	7	C055
Všechny ostatní společnosti	14,1	C999“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. listopadu 2023.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN